

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/1805

af 14. november 2018

om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen har sat sig det mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Det retlige samarbejde i straffesager i Unionen er baseret på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser, som normalt er blevet betegnet som hovedhjørnestenen i det retlige samarbejde i straffesager i Unionen siden Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999.
- (3) Indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold er blandt de mest effektive metoder til bekæmpelse af kriminalitet. Unionen lægger vægt på at sikre mere effektiv identifikation, konfiskation og genanvendelse af aktiver fra kriminelle aktiviteter i overensstemmelse med »Stockholmprogrammet — et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse« ⁽²⁾.
- (4) Eftersom kriminalitet ofte har en tværnational karakter, er det vigtigt med effektivt grænseoverskridende samarbejde for at indefryse og konfiskere redskaber og udbytte fra strafbart forhold.
- (5) Unionens nuværende retlige ramme for gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation består af Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA ⁽³⁾ og 2006/783/RIA ⁽⁴⁾.
- (6) Kommissionens rapporter om gennemførelsen af rammeafgørelse 2003/577/RIA og 2006/783/RIA viser, at den nuværende ordning for gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation ikke er fuldstændig effektiv. Disse rammeafgørelser er ikke blevet gennemført og anvendt ensartet i medlemsstaterne, hvilket har ført til utilstrækkelig gensidig anerkendelse og suboptimalt grænseoverskridende samarbejde.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.10.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.11.2018.

⁽²⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA af 22. juli 2003 om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (EUT L 196 af 2.8.2003, s. 45).

⁽⁴⁾ Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation (EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59).

- (7) Unionens juridiske ramme for gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation har ikke holdt trit med udviklingen i lovgivningen på EU-niveau og nationalt. Navnlig fastsætter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU ⁽¹⁾ minimumsregler om indefrysning og konfiskation af formuegoder. Disse minimumsregler vedrører konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold, herunder ved mistænkt eller tiltalt sygdom eller undvigelse, når der allerede er indledt straffesag vedrørende en strafbar handling, udvidet konfiskation og konfiskation hos tredjemand. Disse minimumsregler vedrører ligeledes indefrysning af formuegoder med henblik på eventuel efterfølgende konfiskation. De typer af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation, der er omfattet af nævnte direktiv, bør ligeledes være omfattet af den retlige ramme for gensidig anerkendelse.
- (8) Ved vedtagelsen af direktiv 2014/42/EU anførte Europa-Parlamentet og Rådet i en erklæring, at et effektivt system for indefrysning og konfiskation i Unionen hænger uløseligt sammen med en velfungerende ordning for gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation. I lyset af behovet for at indføre et dækkende system for indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Unionen opfordrede Europa-Parlamentet og Rådet Kommissionen til at fremsætte et forslag til retsakt om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation.
- (9) I sin meddelelse af 28. april 2015 med titlen »Den europæiske dagsorden om sikkerhed« fandt Kommissionen, at det retlige samarbejde i straffesager er afhængigt af effektive grænseoverskridende instrumenter, og at gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser er et centralt aspekt af sikkerhedsrammen. Kommissionen erindrede ligeledes om behovet for at forbedre den gensidige anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation.
- (10) I sin meddelelse af 2. februar 2016 om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme fremhævede Kommissionen behovet for at sikre, at kriminelle, der finansierer terrorisme, fratages deres aktiver. Kommissionen erklærede, at det for at afbryde organiseret kriminalitet, som finansierer terrorisme, er vigtigt at fratage disse kriminelle udbyttet fra strafbart forhold. For at opnå dette erklærede Kommissionen, at det er nødvendigt at sikre, at alle typer af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation håndhæves i videst mulige omfang i hele Unionen gennem anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse.
- (11) For at sikre en effektiv gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation bør reglerne for anerkendelse og fuldbyrdelse af disse afgørelser fastlægges i en retligt bindende og umiddelbart gældende EU-retsakt.
- (12) Det er vigtigt at fremme den gensidige anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation ved at indføre regler, der forpligter en medlemsstat til uden yderligere formaliteter at anerkende de afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation, der er truffet af en anden medlemsstat som led i retsforfølgning i straffesager, og at fuldbyrde disse afgørelser på sit område.
- (13) Denne forordning bør omfatte alle afgørelser om indefrysning og alle afgørelser om konfiskation, der træffes som led i retsforfølgning i straffesager. Uanset Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis er »retsforfølgning i straffesager« et selvstændigt begreb i EU-retten som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol. Begrebet dækker derfor alle typer af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation truffet efter en retssag vedrørende en strafbar handling, ikke kun afgørelser, der er omfattet af direktiv 2014/42/EU. Det dækker også andre typer af afgørelser, der er truffet uden endelig domfældelse. Selv om sådanne afgørelser ikke måtte findes i en medlemsstats retssystem, bør den pågældende medlemsstat kunne anerkende og fuldbyrde en sådan afgørelse, der er truffet af en anden medlemsstat. Retsforfølgning i straffesager kan også omfatte strafferetlig efterforskning, der foretages af politiet og andre retshåndhævende myndigheder. Afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation, der er truffet inden for rammerne af procedurer for civilretlige eller administrative anliggender, bør være udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde.
- (14) Denne forordning bør omfatte afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation vedrørende strafbare handlinger, der er omfattet af direktiv 2014/42/EU, såvel som afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation vedrørende andre strafbare handlinger. De strafbare handlinger omfattet af denne forordning bør derfor ikke være begrænset til særlig alvorlig kriminalitet, der har en grænseoverskridende dimension, eftersom artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) ikke kræver en sådan begrænsning for foranstaltninger, hvorved der fastlægges regler og procedurer til sikring af gensidig anerkendelse af domme i straffesager.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

- (15) Samarbejde mellem medlemsstaterne, der er baseret på princippet om gensidig anerkendelse og på umiddelbar fuldbyrdelse af retsafgørelser, forudsætter, at der er tillid til, at de afgørelser, der skal anerkendes og fuldbyrdes, altid vil blive truffet i overensstemmelse med principperne om legalitet, subsidiaritet og proportionalitet. Sådant samarbejde forudsætter også, at de rettigheder, som tilkommer de personer, der er berørt af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, bør sikres. Sådanne berørte personer, som kan være fysiske personer eller juridiske personer, bør omfatte den person, mod hvem en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation er truffet, eller den person, der ejer de formuegoder, der er omfattet af den pågældende afgørelse, samt eventuelle tredjeparter, hvis rettigheder i forhold til de pågældende formuegoder direkte berøres negativt af denne afgørelse, herunder tredjeparter i god tro. Hvorvidt sådanne tredjeparter direkte berøres negativt af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, bør afgøres i overensstemmelse med fuldbyrdelsesstatens ret.
- (16) Denne forordning indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og retsprincipper nedfældet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).
- (17) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder («EMRK»). Dette omfatter princippet om, at enhver forskelsbehandling af enhver grund, herunder køn, race eller etnisk oprindelse, religion, seksuel orientering, nationalitet, sprog, politisk overbevisning eller handicap, skal være forbudt. Denne forordning bør anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
- (18) De processuelle rettigheder i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU ⁽¹⁾, 2012/13/EU ⁽²⁾, 2013/48/EU ⁽³⁾, (EU) 2016/343 ⁽⁴⁾, (EU) 2016/800 ⁽⁵⁾ og (EU) 2016/1919 ⁽⁶⁾ bør inden for disse direktivers anvendelsesområde finde anvendelse på straffesager, der er omfattet af denne forordning, for så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af disse direktiver. Under alle omstændigheder bør de garantier, der gives i henhold til chartret, finde anvendelse på alle retssager, der er omfattet af denne forordning. Navnlig bør de grundlæggende retssikkerhedsgarantier i straffesager, der er fastsat i chartret, finde anvendelse på strafferetlige procedurer, som ikke er straffesager, men som er omfattet af denne forordning.
- (19) Selv om reglerne om fremsendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation bør sikre en effektiv inddrivelse af aktiver fra kriminelle aktiviteter, skal de grundlæggende rettigheder respekteres.
- (20) Når den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten foretager en vurdering af dobbelt strafbarhed, bør den efterprøve, om de faktiske forhold, der er lagt til grund for konstateringen af den strafbare handling som afspejlet i den indefrysning- eller konfiskationsattest, som udstedelsesstatens kompetente myndighed har fremsendt, også som sådan ville være strafbare i fuldbyrdelsesstaten, hvis de forelå i den pågældende medlemsstat på det tidspunkt, hvor afgørelsen om anerkendelse af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation blev truffet.
- (21) Udstedelsesmyndigheden bør, når den træffer en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, sikre, at nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet respekteres. I henhold til denne forordning bør en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation kun træffes og fremsendes til en fuldbyrdelsesmyndighed i en anden medlemsstat, hvis den kunne have været truffet og anvendt i en rent national sag. Udstedelsesmyndigheden bør være ansvarlig for at vurdere nødvendigheden og proportionaliteten i forbindelse med sådanne afgørelser i hver enkelt sag, da anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation ikke bør afslås af andre grunde end dem, der er fastsat i denne forordning.
- (22) I visse sager kan en afgørelse om indefrysning udstedes af en myndighed, der er udpeget af udstedelsesstaten, og som i straffesager er kompetent til at træffe afgørelse eller fuldbyrde en afgørelse om indefrysning i overensstemmelse med national ret, og som ikke er en dommer, domstol eller offentlig anklager. I sådanne tilfælde bør afgørelsen om indefrysning godkendes af en dommer, domstol eller offentlig anklager, før den fremsendes til fuldbyrdelsesmyndigheden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016, s. 1).

- (23) Medlemsstaterne bør kunne afgive en erklæring, hvoraf det fremgår, at udstedelsesmyndigheden, når der fremsendes en indefrysningssattest eller en konfiskationsattest til dem med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, bør fremsende den originale afgørelse om indefrysning eller afgørelse om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf sammen med indefrysningssattesten eller konfiskationsattesten. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen, hvis de afgiver en sådan erklæring eller trækker en sådan erklæring tilbage. Kommissionen bør stille sådanne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Det Europæiske Retlige Netværk (EJN), der er oprettet ved Rådets afgørelse 2008/976/RIA ⁽¹⁾. EJN bør stille disse oplysninger til rådighed på det websted, der er omhandlet i nævnte afgørelse.
- (24) Udstedelsesmyndigheden bør fremsende en indefrysningssattest eller en konfiskationsattest sammen med afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation, når det er relevant, enten direkte til fuldbyrdelsesmyndigheden eller eventuelt til den centrale myndighed i fuldbyrdelsesstaten, alt efter hvad der er relevant, ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og således at fuldbyrdelsesmyndigheden kan fastslå ægtheden af attesten eller afgørelsen, såsom pr. anbefalet brev eller sikret e-mail. Udstedelsesmyndigheden bør kunne gøre brug af alle relevante fremsendelseskanaler eller -midler, herunder EJN's sikre telekommunikationssystem, Eurojust eller andre kanaler, der anvendes af judicielle myndigheder.
- (25) Hvor udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at antage, at den person, mod hvem en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation af et pengebeløb er truffet, ejer formuegoder eller har indkomst i en medlemsstat, bør den fremsende indefrysningssattesten eller konfiskationsattesten vedrørende afgørelsen til denne medlemsstat. Attesten kan på grundlag heraf f.eks. fremsendes til den medlemsstat, hvor den fysiske person, mod hvem afgørelsen er truffet, har bopæl, eller, såfremt personen ikke har nogen fast adresse, sædvanligvis opholder sig. Såfremt den trufne afgørelse vedrører en juridisk person, kan attesten fremsendes til den medlemsstat, hvor den juridiske person har hjemsted.
- (26) Med henblik på administrativ fremsendelse og modtagelse af attester vedrørende afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation bør medlemsstaterne kunne udpege en eller flere centrale myndigheder, hvis dette er nødvendigt på grund af deres interne retssystemers opbygning. Sådanne centrale myndigheder kan også yde administrativ støtte, spille en koordinerende rolle og bistå i indsamlingen af statistik og derved lette og fremme den gensidige anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation.
- (27) Når en konfiskationsattest, der vedrører en afgørelse om konfiskation af et pengebeløb, fremsendes til mere end én fuldbyrdelsesstat, bør udstedelsesstaten søge at undgå den situation, hvor der konfiskeres flere formuegoder end nødvendigt, og det samlede beløb fra fuldbyrdelsen af afgørelsen vil overstige det maksimale beløb angivet deri. Med henblik herpå bør udstedelsesmyndigheden i konfiskationsattesten blandt andet angive aktiverens værdi i hver fuldbyrdelsesstat, hvis denne er kendt, således at fuldbyrdelsesmyndighederne kan tage hensyn hertil, opretholde de nødvendige kontakter og den nødvendige dialog med fuldbyrdelsesmyndighederne om de formuegoder, der skal konfiskeres, og omgående underrette den eller de relevante fuldbyrdelsesmyndigheder, hvis den finder, at der er risiko for, at der kan ske konfiskation ud over det maksimale beløb. Hvor det er relevant, kan Eurojust inden for sit ansvarsområde varetage en koordinerende rolle for at undgå uforholdsmæssig konfiskation.
- (28) Medlemsstaterne bør tilskyndes til at afgive en erklæring, hvoraf det fremgår, at de som fuldbyrdelsesstater vil acceptere indefrysningssattester, konfiskationsattester eller begge på et eller flere af Unionens andre officielle sprog end deres eget/egne sprog.
- (29) Fuldbyrdelsesmyndigheden bør anerkende afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation og træffe de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på deres fuldbyrdelse. Afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation bør træffes, og indefrysningen eller konfiskationen bør gennemføres, med samme hurtighed og prioritet som i tilsvarende nationale sager. Med henblik på at sikre en hurtig og effektiv afgørelse om anerkendelse af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation og en hurtig og effektiv fuldbyrdelse deraf bør der fastsættes tidsfrister, som bør beregnes i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 ⁽²⁾. Med hensyn til afgørelser om indefrysning bør fuldbyrdelsesmyndigheden begynde at træffe de konkrete foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde sådanne afgørelser, senest 48 timer efter at der er truffet afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen.
- (30) Ved fuldbyrdelsen af en afgørelse om indefrysning bør udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden tage behørigt hensyn til efterforskningens fortrolighed. Fuldbyrdelsesmyndigheden bør navnlig garantere fortroligheden af oplysningerne og indholdet i afgørelsen om indefrysning. Dette berører ikke forpligtelsen til at underrette berørte personer om fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning i overensstemmelse med denne forordning.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om tidsfrister, datoer og tidspunkter (EFT L 124 af 8.6.1971, s. 1).

- (31) Anerkendelsen og fuldbyrdelsen af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation bør ikke afslås af andre grunde end dem, der er fastsat i denne forordning. Denne forordning bør tillade fuldbyrdelsesmyndigheder ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelser om konfiskation på grundlag af *ne bis in idem*-princippet, på grundlag af en berørt parts rettigheder eller på grundlag af retten til at være til stede under retssagen.
- (32) Denne forordning bør tillade fuldbyrdelsesmyndigheder ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelser om konfiskation, hvor den person, mod hvem afgørelsen om konfiskation blev truffet, ikke gav personligt møde ved den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation i forbindelse med en endelig domfældelse. Dette bør kun være en grund til ikke at anerkende eller fuldbyrde, hvor retssager fører til afgørelser om konfiskation i forbindelse med endelig domfældelse, og ikke hvor retssager fører til ikkedomsbaserede afgørelser om konfiskation. For at en sådan grund kan være til rådighed, bør der imidlertid afholdes ét eller flere retsmøder. Grunden bør ikke kunne være til rådighed, hvis de relevante nationale procesregler ikke foreskriver et retsmøde. Sådanne nationale procesregler bør være i overensstemmelse med chartret og med EMRK, navnlig med hensyn til retten til en retfærdig rettergang. Dette er f.eks. tilfældet, hvis retssagen føres efter en forenklet procedure, der helt eller delvist følger en skriftlig procedure eller en procedure uden afholdelse af retsmøder.
- (33) Det bør være muligt under særlige omstændigheder ikke at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, hvor en sådan anerkendelse eller fuldbyrdelse vil forhindre fuldbyrdelsesstaten i at anvende sine forfatningsmæssige bestemmelser vedrørende pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier.
- (34) Oprettelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Unionen er baseret på gensidig tillid og en formodning om andre medlemsstaters overholdelse af EU-retten, navnlig de grundlæggende rettigheder. I ekstraordinære situationer, hvor der er vægtige grunde til på grundlag af specifikt og objektivt bevismateriale at antage, at fuldbyrdelsen af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation under sagens særlige omstændigheder vil medføre en åbenbar tilsidesættelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i chartret, bør fuldbyrdelsesmyndigheden imidlertid have mulighed for at beslutte ikke at anerkende og fuldbyrde den pågældende afgørelse. De grundlæggende rettigheder, der bør være relevante i denne henseende, er navnlig adgangen til effektive retsmidler, retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar. Ejendomsretten bør i princippet ikke være relevant, fordi indefrysning og konfiskation af aktiver i sagens natur indebærer et indgreb i en persons ejendomsret, og fordi de nødvendige garantier i denne forbindelse allerede er sikret i EU-retten, herunder i denne forordning.
- (35) Inden fuldbyrdelsesmyndigheden beslutter ikke at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation på grundlag af en af grundene til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse, bør den høre udstedelsesmyndigheden for at indhente eventuelle nødvendige yderligere oplysninger.
- (36) Når udstedelsesmyndigheden behandler en anmodning fra fuldbyrdelsesmyndigheden om at begrænse det tidsrum, i hvilket formuegoderne bør indefrys, bør den tage alle sagens omstændigheder i betragtning, navnlig hvorvidt en fortsættelse af indefrysningen kan forvolde uberettiget skade i fuldbyrdelsesstaten. Fuldbyrdelsesmyndigheden opfordres til at høre udstedelsesmyndigheden om dette spørgsmål, inden den indgiver en formel anmodning.
- (37) Udstedelsesmyndigheden bør underrette fuldbyrdelsesmyndigheden, når en myndighed i udstedelsesstaten modtager et pengebeløb, som er betalt vedrørende afgørelsen om konfiskation, idet det underforstås, at fuldbyrdelsesstaten kun bør underrettes, hvis det betalte beløb vedrørende afgørelsen indvirker på det udestående beløb, der skal konfiskeres i henhold til afgørelsen.
- (38) Fuldbyrdelsesmyndigheden bør have mulighed for at udsætte fuldbyrdelsen af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, navnlig når fuldbyrdelsen kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning. Så snart grundene til udsættelse ikke længere er tilstede, bør fuldbyrdelsesmyndigheden træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde afgørelsen.
- (39) Efter fuldbyrdelsen af en afgørelse om indefrysning og efter afgørelsen om at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation bør fuldbyrdelsesmyndigheden så vidt muligt underrette de berørte personer, som den kender til, om denne fuldbyrdelse eller afgørelse. Med henblik herpå bør fuldbyrdelsesmyndigheden gøre sig enhver rimelig anstrengelse for at fastslå identiteten på de berørte personer, undersøge, hvordan de kan kontaktes, og underrette dem om fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning eller om afgørelsen om at anerkende og fuldbyrde afgørelsen om konfiskation. Fuldbyrdelsesmyndigheden kan i forbindelse opfyldelsen af denne forpligtelse

anmode udstedelsesmyndigheden om bistand, f.eks. hvis de berørte personer synes at opholde sig i udstedelsesstaten. Fuldbyrdelesmyndighedens forpligtelse i henhold til denne forordning til at give oplysninger til de berørte personer berører ikke eventuelle forpligtelser, som påhviler udstedelsesmyndigheden, til at give oplysninger til personer i henhold til udstedelsesstatens ret, f.eks. om, at der er truffet en afgørelse om indefrysning, eller om eksisterende retsmidler i henhold til udstedelsesstatens ret.

- (40) Udstedelsesmyndigheden bør straks underrettes, hvis det ikke er muligt at fuldbyrde en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation. Sådant umulighed kan skyldes, at formuegoderne allerede er konfiskeret, er forsvundet, er blevet destrueret eller ikke forefindes på den placering, som udstedelsesmyndigheden har anført, eller at placeringen af formuegoderne ikke er tilstrækkelig præcist angivet på trods af høringer mellem fuldbyrdelesmyndigheden og udstedelsesmyndigheden. Under sådanne omstændigheder bør fuldbyrdelesmyndigheden ikke længere være forpligtet til at fuldbyrde afgørelsen. Hvis fuldbyrdelesmyndigheden senere får oplysninger, der gør det muligt for den at lokalisere formuegoderne, bør den imidlertid kunne fuldbyrde afgørelsen, uden at der skal fremsendes en ny indefrysningssattest i overensstemmelse med denne forordning.
- (41) Hvis fuldbyrdelesstatens ret gør det juridisk umuligt at fuldbyrde en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, bør fuldbyrdelesmyndigheden kontakte udstedelsesmyndigheden for at drøfte situationen og finde en løsning. En sådan løsning kunne være, at udstedelsesmyndigheden trækker den pågældende afgørelse tilbage.
- (42) Så snart fuldbyrdeles af en afgørelse om konfiskation er afsluttet, bør fuldbyrdelesmyndigheden underrette udstedelsesmyndigheden om resultaterne af fuldbyrdeles. Når det er praktisk muligt, bør fuldbyrdelesmyndigheden på dette tidspunkt også meddele udstedelsesmyndigheden de formuegoder eller det pengebeløb, der er blevet konfiskeret, og andre oplysninger, den finder relevante.
- (43) Fuldbyrdeles af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation bør være underlagt fuldbyrdelesstatens ret, og kun denne stats myndigheder bør have kompetence vedrørende fuldbyrdelesprocedurerne. Hvor det er relevant, bør udstedelses- og fuldbyrdelesmyndigheden kunne opfordre Eurojust eller EJN til inden for deres ansvarsområde at yde bistand vedrørende spørgsmål forbundet med fuldbyrdeles af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation.
- (44) Den korrekte anvendelse af denne forordning forudsætter, at der opretholdes tætte forbindelser mellem de involverede kompetente nationale myndigheder, navnlig i tilfælde af samtidig fuldbyrdeles af en afgørelse om konfiskation i mere end én medlemsstat. De kompetente nationale myndigheder bør derfor høre hinanden, hver gang det er nødvendigt, direkte eller, hvor det er relevant, via Eurojust eller EJN.
- (45) Ofres ret til godtgørelse og tilbagelevering bør ikke berøres negativt i grænseoverskridende sager. Reglerne for disponering over indefrosne eller konfiskerede formuegoder bør prioritere godtgørelse og tilbagelevering af formuegoder til ofre. Begrebet »offer« skal fortolkes i overensstemmelse med udstedelsesstatens ret, som også bør kunne fastsætte, at en juridisk person kan være et offer med henblik på denne forordning. Denne forordning bør ikke berøre reglerne om godtgørelse og tilbagelevering af formuegoder til ofre i nationale retssager.
- (46) Hvor fuldbyrdelesmyndigheden modtager oplysninger om en afgørelse truffet af udstedelsesmyndigheden eller af en anden kompetent myndighed i udstedelsesstaten om tilbagelevering af indefrosne formuegoder til ofret, bør fuldbyrdelesmyndigheden træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse formuegoder hurtigst muligt indefrys og tilbageleveres til ofret. Fuldbyrdelesmyndigheden bør kunne overføre formuegoderne til udstedelsesstaten, således at denne vil være i stand til at tilbagelevere formuegoderne til ofret, eller direkte til ofret med forbehold af udstedelsesstatens samtykke. Forpligtelsen til at tilbagelevere indefrosne formuegoder til ofret bør være underlagt følgende betingelser: ofrets ejerskab over formuegoderne bør ikke kunne anfægtes, dvs. at det er anerkendt, at ofret er den retmæssige ejer af formuegoderne, og at der ikke er nogen seriøse krav, der sår tvivl herom; formuegoderne bør ikke være påkrævede som bevismateriale i forbindelse med retsforfølgning i straffesager i fuldbyrdelesstaten; og de berørte personers rettigheder, navnlig rettigheder tilhørende tredjeparter i god tro, bør ikke berøres negativt. Fuldbyrdelesmyndigheden bør kun tilbagelevere indefrosne formuegoder til ofret, hvor disse betingelser er opfyldt. Hvor fuldbyrdelesmyndigheden finder, at de pågældende betingelser ikke er opfyldt, bør den høre udstedelsesmyndigheden for eksempelvis at anmode om yderligere oplysninger eller at drøfte situationen med henblik på at finde en løsning. Hvis der ikke kan findes en løsning, bør fuldbyrdelesmyndigheden kunne beslutte ikke at tilbagelevere de indefrosne formuegoder til ofret.
- (47) Hver medlemsstat bør overveje at oprette et nationalt centralt kontor for forvaltning af indefrosne formuegoder med henblik på eventuel senere konfiskation og for forvaltning af konfiskerede formuegoder. Det kan prioriteres at øremærke indefrosne formuegoder og konfiskerede formuegoder til projekter inden for retshåndhævelse og forebyggelse af organiseret kriminalitet samt andre projekter i offentlighedens interesse og med social nytteværdi.

- (48) Hver medlemsstat bør overveje at etablere en national fond for at sikre passende godtgørelse til ofre for kriminalitet, såsom familier til politibetjente og offentligt ansatte, der er blevet dræbt eller har pådraget sig varig invaliditet under udøvelsen af deres hverv. Medlemsstaterne kan øremærke en del af de konfiskerede aktiver til dette formål.
- (49) Medlemsstaterne bør ikke kunne afkræve hinanden godtgørelse af udgifter, der stammer fra anvendelsen af denne forordning. Hvor fuldbyrdsstaten har haft store eller ekstraordinære udgifter, f.eks. fordi formuegoderne har været indefrosset i en længere periode, bør udstedelsesmyndigheden dog overveje ethvert forslag fra fuldbyrdsmyndigheden om at dele udgifterne.
- (50) For at kunne imødegå konstaterede problemer i fremtiden vedrørende indholdet af attesterne i bilagene til denne forordning så hurtigt som muligt bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændringer af disse attester. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen foretager passende høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i udformningen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de ekspertgrupper i Kommissionen, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (51) Målene for denne forordning, nemlig den gensidige anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (52) Bestemmelserne i rammeafgørelse 2003/577/RIA er allerede erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU⁽²⁾ med hensyn til indefrysning af bevismateriale for de medlemsstater, der er bundet af nævnte direktiv. Bestemmelserne i rammeafgørelse 2003/577/RIA om indefrysning af formuegoder bør erstattes af denne forordning mellem de medlemsstater, som er bundet af den. Rammeafgørelse 2006/783/RIA bør ligeledes erstattes af denne forordning mellem de medlemsstater, der er bundet af den. Bestemmelserne i rammeafgørelse 2003/577/RIA om indefrysning af formuegoder såvel som bestemmelserne i rammeafgørelse 2006/783/RIA bør derfor fortsat finde anvendelse, ikke kun mellem de medlemsstater, som ikke er bundet af denne forordning, men også mellem enhver medlemsstat, som ikke er bundet af denne forordning, og enhver medlemsstat, som er bundet af denne forordning.
- (53) Denne retsakts retlige form bør ikke danne præcedens for fremtidige EU-retsakter på området gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser i straffesager. Valget af retlig form for fremtidige EU-retsakter bør nøje vurderes fra sag til sag under hensyntagen til bl.a. retsakts effektivitet og proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet.
- (54) Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2007/845/RIA⁽³⁾ sikre, at deres kontorer for inddrivelse af aktiver samarbejder indbyrdes for at lette opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold og andre formuegoder forbundet med kriminalitet, som kan gøres til genstand for en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation.
- (55) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Det Forenede Kongerige meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (56) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21, og uden at dette berører nævnte protokols artikel 4, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (57) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastsættes de regler, i henhold til hvilke en medlemsstat anerkender og på sit område fuldbyrder en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation truffet af en anden medlemsstat i forbindelse med retsforfølgning i straffesager.
2. Denne forordning indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper nedfældet i artikel 6 i TEU.
3. Når udstedelsesmyndigheden træffer en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation, sikrer den, at nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet respekteres.
4. Denne forordning finder ikke anvendelse på afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation, der er truffet inden for rammerne af procedurer for civilretlige eller administrative anliggender.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved

- 1) »afgørelse om indefrysning«: en afgørelse, som med henblik på efterfølgende konfiskation er truffet eller godkendt af en udstedelsesmyndighed for at forhindre, at formuegoder destrueres, ændres, flyttes, overføres eller disponeres over
- 2) »afgørelse om konfiskation«: en endelig sanktion eller foranstaltning, som er pålagt af en domstol efter en retssag vedrørende en strafbar handling, og som medfører endelig berøvelse af en fysisk eller juridisk persons formuegoder
- 3) »formuegoder«: alle formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter eller papirer, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder, som udstedelsesmyndigheden anser for at:
 - a) være udbyttet af en strafbar handling eller helt eller delvist svare til værdien af et sådant udbytte
 - b) være redskaber anvendt i forbindelse med en strafbar handling eller værdien af sådanne redskaber
 - c) kunne konfiskeres ved udstedelsesstatens anvendelse af en af de beføjelser til konfiskation, som er omfattet af direktiv 2014/42/EU, eller
 - d) kunne konfiskeres i medfør af eventuelle andre bestemmelser om beføjelser til konfiskation, herunder konfiskation uden endelig domfældelse, i henhold til udstedelsesstatens ret efter en retssag vedrørende en strafbar handling
- 4) »udbytte«: enhver økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling, som består af alle former for formuegoder, og som omfatter efterfølgende geninvestering eller omdannelse af direkte udbytte og eventuelle fordele af økonomisk værdi
- 5) »redskaber«: enhver form for formuegoder, der anvendes eller påtænkes anvendt på en hvilken som helst måde, helt eller delvist, til at begå en strafbar handling
- 6) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, hvor en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation træffes
- 7) »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, hvortil en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation fremsendes med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse
- 8) »udstedelsesmyndighed«:
 - a) i forbindelse med en afgørelse om indefrysning:
 - i) en dommer, domstol eller offentlig anklager, der er kompetent i den pågældende sag, eller

- ii) en anden kompetent myndighed, der er udpeget som sådan af udstedelsesstaten, og som i forbindelse med straffesager er kompetent til at træffe afgørelse om indefrysning af formuegoder eller til at fuldbyrde en afgørelse om indefrysning i overensstemmelse med national ret. Desuden skal afgørelsen om indefrysning, før den fremsendes til fuldbyrdelsesmyndigheden og efter en undersøgelse af dens overensstemmelse med betingelserne for at træffe en sådan afgørelse i henhold til denne forordning, godkendes af en dommer, domstol eller offentlig anklager i udstedelsesstaten. Når afgørelsen er blevet godkendt af en dommer, domstol eller offentlig anklager, kan denne anden kompetente myndighed også betragtes som en udstedelsesmyndighed med hensyn til fremsendelse af afgørelsen
- b) i forbindelse med en afgørelse om konfiskation en myndighed, der er udpeget som sådan af udstedelsesstaten, og som er kompetent til i straffesager at fuldbyrde en afgørelse om konfiskation truffet af en domstol i overensstemmelse med national ret
- 9) »fuldbyrdelsesmyndighed«: en myndighed, der er kompetent til at anerkende en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation og sikre fuldbyrdelsen heraf i overensstemmelse med denne forordning og de procedurer, der finder anvendelse i national ret for indefrysning og konfiskation af formuegoder; hvis sådanne procedurer kræver, at en domstol registrerer afgørelsen og godkender dens fuldbyrdelse, omfatter fuldbyrdelsesmyndigheden den myndighed, der er kompetent til at anmode om en sådan registrering og godkendelse
- 10) »berørt person«: den fysiske eller juridiske person, imod hvem afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation er truffet, eller den fysiske eller juridiske person, der ejer de formuegoder, der er omfattet af den pågældende afgørelse, samt tredjeparter, hvis rettigheder i forhold de pågældende formuegoder direkte berøres negativt af denne afgørelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret.

Artikel 3

Strafbare handlinger

1. Afgørelser om indefrysning eller afgørelser om konfiskation fuldbyrdes uden kontrol af dobbelt strafbarhed for de handlinger, der giver anledning til sådanne afgørelse, hvor handlingerne er strafbare i udstedelsesstaten med en maksimal frihedsstraf på mindst tre år og udgør en eller flere af følgende strafbare handlinger i henhold til udstedelsesstatens ret:

- 1) deltagelse i en kriminel organisation
- 2) terrorisme
- 3) menneskehandel
- 4) seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- 5) ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- 6) ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- 7) korrupsion
- 8) svig, herunder svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽¹⁾
- 9) hvidvask af udbyttet fra strafbart forhold
- 10) falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- 11) IT-kriminalitet
- 12) miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og truede plantearter og -sorter
- 13) medvirken til ulovlig indrejse og ulovligt ophold
- 14) manddrab eller grov legemsbeskadigelse
- 15) ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- 16) bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse eller gidseltagning
- 17) racisme og fremmedhad
- 18) organiseret eller væbnet røveri
- 19) ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

- 20) bedrageri
- 21) afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- 22) efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- 23) forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- 24) forfalskning af betalingsmidler
- 25) ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- 26) ulovlig handel med nukleare eller radioaktive materialer
- 27) handel med stjalne motorkøretøjer
- 28) voldtægt
- 29) brandstiftelse
- 30) strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- 31) skibs- eller flykapring
- 32) sabotage.

2. For så vidt angår andre strafbare handlinger end dem, der er omhandlet i stk. 1, kan fuldbyrdelesstaten gøre anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation betinget af, at de handlinger, der ligger til grund for afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation, udgør en strafbar handling efter fuldbyrdelesstatens ret, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse heraf efter udstedelsesstatens ret.

KAPITEL II

FREMSENDELSE, ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE AF AFGØRELSER OM INDEFRYSNING

Artikel 4

Fremsendelse af afgørelser om indefrysning

1. En afgørelse om indefrysning fremsendes ved hjælp af en indefrysningsattest. Udstedelsesmyndigheden fremsender indefrysningsattesten som omhandlet i artikel 6 direkte til fuldbyrdelesmyndigheden eller i givet fald til den i artikel 24, stk. 2, omhandlede centrale myndighed ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og under sådanne forhold at fuldbyrdelesmyndigheden kan fastslå ægtheden af indefrysningsattesten.
2. Medlemsstaterne kan afgive en erklæring, hvoraf det fremgår, at udstedelsesmyndigheden, når der fremsendes en indefrysningsattest til dem med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om indefrysning, skal fremsende den originale afgørelse om indefrysning eller en bekræftet genpart heraf sammen med indefrysningsattesten. Det er imidlertid kun indefrysningsattesten, der skal oversættes, jf. artikel 6, stk. 2.
3. Medlemsstaterne kan afgive den i stk. 2 omhandlede erklæring forud for datoen for denne forordnings anvendelse eller på et senere tidspunkt. Medlemsstaterne kan til enhver tid trække en sådan erklæring tilbage. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de afgiver en sådan erklæring eller trækker en sådan erklæring tilbage. Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for EJN.
4. Vedrører afgørelsen om indefrysning et pengebeløb, hvor udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at antage, at den person, imod hvem afgørelsen blev truffet, ejer formuegoder eller har indkomst i en medlemsstat, fremsender udstedelsesmyndigheden indefrysningsattesten til den medlemsstat.
5. Vedrører afgørelsen om indefrysning specifikke formuegoder, hvor udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at antage, at disse formuegoder befinder sig i en medlemsstat, fremsender udstedelsesmyndigheden indefrysningsattesten til den medlemsstat.
6. Indefrysningsattesten skal
 - a) ledsages af en konfiskationsattest fremsendt i overensstemmelse med artikel 14 eller
 - b) indeholde en instruks om, at formuegoderne skal forblive indefrosset i fuldbyrdelesstaten indtil fremsendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation i overensstemmelse med artikel 14, i hvilket tilfælde udstedelsesmyndigheden angiver den skønnede dato for fremsendelsen i indefrysningsattesten.

7. Udstedelsesmyndigheden underretter fuldbyrdesmyndigheden, hvis den har kendskab til eventuelle berørte personer. Udstedelsesmyndigheden giver efter anmodning også fuldbyrdesmyndigheden alle oplysninger, der er relevante for ethvert krav, som sådanne berørte personer kan have i forhold til formuegoderne, herunder oplysninger der identificerer disse personer.

8. Hvis den kompetente fuldbyrdesmyndigheds identitet er ukendt for udstedelsesmyndigheden, trods de oplysninger, der er gjort tilgængelige i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, foretager udstedelsesmyndigheden alle nødvendige forespørgsler, herunder gennem kontaktpunkterne i EJN, med henblik på at fastslå, hvilken myndighed der er kompetent til at anerkende og fuldbyrde afgørelsen om indefrysning.

9. Når den myndighed i fuldbyrdesstaten, som modtager en indefrysningssattest, ikke har kompetence til at anerkende afgørelsen om indefrysning eller træffe de fornødne foranstaltninger til at fuldbyrde den, fremsender denne myndighed omgående indefrysningssattesten til den kompetente fuldbyrdesmyndighed i sin medlemsstat og underretter udstedelsesmyndigheden herom.

Artikel 5

Fremsendelse af en afgørelse om indefrysning til én eller flere fuldbyrdesstater

1. En indefrysningssattest fremsendes i medfør af artikel 4 kun til én fuldbyrdesstat ad gangen, medmindre denne artikels stk. 2 eller 3 finder anvendelse.

2. Hvor en afgørelse om indefrysning vedrører specifikke formuegoder, kan indefrysningssattesten fremsendes til mere end én fuldbyrdesstat på samme tid, hvis:

- a) udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at antage, at forskellige formuegoder, der er omfattet af afgørelsen om indefrysning, befinder sig i forskellige fuldbyrdesstater, eller
- b) indefrysningen af et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om indefrysning, kræver tiltag i mere end én fuldbyrdesstat.

3. Hvor en afgørelse om indefrysning vedrører et pengebeløb, kan indefrysningssattesten fremsendes til mere end én fuldbyrdesstat på samme tid, hvis udstedelsesmyndigheden vurderer, at der er et specifikt behov herfor, navnlig når den skønnede værdi af de formuegoder, der kan indefrysnes i udstedelsesstaten og i en hvilken som helst enkelt fuldbyrdesstat, sandsynligvis ikke er tilstrækkelige til indefrysning af det fulde beløb, der er omfattet af afgørelsen om indefrysning.

Artikel 6

Standardindefrysningssattest

1. For at fremsende en afgørelse om indefrysning udfylder udstedelsesmyndigheden indefrysningssattesten i bilag I, underskriver den og attesterer dens indhold som værende nøjagtigt og korrekt.

2. Udstedelsesmyndigheden giver fuldbyrdesmyndigheden en oversættelse af indefrysningssattesten på et af fuldbyrdesstatens officielle sprog eller på et andet sprog, som fuldbyrdesstaten accepterer i overensstemmelse med stk. 3.

3. Enhver medlemsstat kan til enhver tid afgive en erklæring til Kommissionen om, at den vil acceptere oversættelser af indefrysningssattester på et eller flere af Unionens andre officielle sprog end den pågældende medlemsstats officielle sprog. Kommissionen gør erklæringerne tilgængelige for alle medlemsstater og for EJN.

Artikel 7

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning

1. Fuldbyrdesmyndigheden anerkender en afgørelse om indefrysning fremsendt i henhold til artikel 4 og træffer de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på dens fuldbyrdelse, på samme måde som for en national afgørelse om indefrysning truffet af en myndighed i fuldbyrdesstaten, medmindre fuldbyrdesmyndigheden påberåber sig en af de i artikel 8 nævnte grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse eller en af de i artikel 10 nævnte udsættelsesgrunde.

2. Fuldbyrdesmyndigheden aflægger rapport til udstedelsesmyndigheden om fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning, herunder en beskrivelse af de indefrosne formuegoder og, hvis det er til rådighed, et overslag over deres værdi. En sådan rapportering foretages ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor og uden unødigt forsinkelse, så snart fuldbyrdesmyndigheden er blevet underrettet om, at afgørelsen om indefrysning er blevet fuldbyrdet.

Artikel 8

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden kan kun beslutte ikke at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse om indefrysning, hvor
 - a) fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning vil være i modstrid med *ne bis in idem*-princippet
 - b) der ifølge fuldbyrdelsesstatens ret foreligger privilegier eller immuniteter, der ville forhindre indefrysning af de pågældende formuegoder, eller der er regler om fastlæggelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, som forhindrer fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning
 - c) indefrysningssattesten er ufuldstændig eller åbenbart ukorrekt og ikke er udfyldt efter den i stk. 2 omhandlede høring
 - d) afgørelsen om indefrysning vedrører en strafbar handling, der helt eller delvist er begået uden for udstedelsesstatens område og helt eller delvist på fuldbyrdelsesstatens område, og den adfærd, for hvilken afgørelsen om indefrysning er truffet, ikke udgør en strafbar handling i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret
 - e) i de tilfælde, der henhører under artikel 3, stk. 2, den adfærd, i relation til hvilken afgørelsen om indefrysning blev truffet, ikke udgør en strafbar handling i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret; i sager, der omhandler skatter eller afgifter eller regler for told eller valutahandel kan anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdelsesstatens ret ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type bestemmelser om skatter og afgifter eller samme type regler for told og valutahandel som udstedelsesstatens ret
 - f) der i ekstraordinære situationer på grundlag af specifikt og objektivt bevismateriale er vægtige grunde til at antage, at fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning under sagens særlige omstændigheder vil medføre en åbenbar tilsidesættelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i chartret, navnlig retten til effektive retsmidler, retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar.
2. I alle de i stk. 1 omhandlede tilfælde skal fuldbyrdelsesmyndigheden, inden den beslutter ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelsen om indefrysning, hvad enten dette er helt eller delvist, ved hjælp af ethvert passende middel høre udstedelsesmyndigheden og, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode udstedelsesmyndigheden om straks at forelægge eventuelle nødvendige oplysninger.
3. Enhver afgørelse om ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelsen om indefrysning træffes straks og meddeles omgående udstedelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.
4. Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden har anerkendt en afgørelse om indefrysning, men under fuldbyrdelsen heraf bliver bekendt med, at en af grundene til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse finder anvendelse, kontakter den omgående udstedelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert passende middel for at drøfte, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes. Udstedelsesmyndigheden kan på grundlag heraf beslutte at tilbagekalde afgørelsen om indefrysning. Hvis der efter sådanne drøftelser ikke er fundet nogen løsning, kan fuldbyrdelsesmyndigheden beslutte at stoppe fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning.

Artikel 9

Tidsfrister for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indefrysning

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden træffer afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning og fuldbyrder denne afgørelse straks og med samme hurtighed og prioritet som i en tilsvarende national sag, efter at fuldbyrdelsesmyndigheden har modtaget indefrysningssattesten.
2. Hvis udstedelsesmyndigheden i indefrysningssattesten har angivet, at fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning skal udføres på en særlig dato, tager fuldbyrdelsesmyndigheden i videst muligt omfang hensyn hertil. Hvor udstedelsesmyndigheden har angivet, at der er behov for koordinering mellem de involverede medlemsstater, koordinerer fuldbyrdelsesmyndigheden og udstedelsesmyndigheden indbyrdes for at nå til enighed om datoen for fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning. Hvor der ikke kan opnås enighed, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden afgørelse om datoen for fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning, idet den i videst muligt omfang tager hensyn til udstedelsesmyndighedens interesser.
3. Uden at dette berører stk. 5, og når udstedelsesmyndigheden på indefrysningssattesten har angivet, at der er behov for øjeblikkelig indefrysning, da der er legitime grunde til at antage, at de pågældende formuegoder snarest vil blive flyttet eller destrueret, eller med henblik på eventuelle efterforsknings- eller proceduremæssige behov i udstedelsesstaten, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden afgørelse om anerkendelse af afgørelsen om indefrysning senest 48 timer efter at have modtaget den. Senest 48 timer efter at en sådan afgørelse er truffet, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden de konkrete foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde afgørelsen.

4. Fuldbyrdeelsesmyndigheden meddeler straks og ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, udstedelsesmyndigheden afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning.
5. Hvis det i et specifikt tilfælde ikke er muligt at overholde tidsfristerne i stk. 3, underretter fuldbyrdeelsesmyndigheden omgående ved hjælp af et hvilket som helst middel udstedelsesmyndigheden herom med angivelse af grundene til, hvorfor det ikke var muligt at overholde disse tidsfrister, og hører udstedelsesmyndigheden om en hensigtsmæssig plan for anerkendelse eller fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning.
6. Udløbet af tidsfristerne i stk. 3 fritager ikke fuldbyrdeelsesmyndigheden for pligten til straks at træffe afgørelse om anerkendelse og fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning og fuldbyrde denne afgørelse.

Artikel 10

Udsættelse af fuldbyrde af afgørelser om indefrysning

1. Fuldbyrdeelsesmyndigheden kan udsætte fuldbyrde af en afgørelse om indefrysning, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 4, hvor:
 - a) dens fuldbyrde kunne skade en igangværende strafferetlig efterforskning, i hvilket tilfælde fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning kan udsættes til et tidspunkt, som fuldbyrdeelsesmyndigheden anser for rimeligt
 - b) formuegoderne allerede er genstand for en eksisterende afgørelse om indefrysning, i hvilket tilfælde fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning kan udsættes, indtil den eksisterende afgørelse er trukket tilbage, eller
 - c) formuegoderne allerede er genstand for en eksisterende afgørelse, der er truffet i forbindelse med andre retssager i fuldbyrdeelsesstaten, i hvilket tilfælde fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning kan udsættes, indtil den eksisterende afgørelse er trukket tilbage; dette litra finder dog kun anvendelse, når den eksisterende afgørelse ville have prioritet i henhold til national ret frem for efterfølgende nationale afgørelser om indefrysning i straffesager.
2. Fuldbyrdeelsesmyndigheden aflægger omgående og ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, rapport til udstedelsesmyndigheden om udsættelsen af fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning med nærmere angivelse af grundene til udsættelsen og om muligt udsættelsens forventede varighed.
3. Så snart grundene til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdeelsesmyndigheden omgående de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde afgørelsen om indefrysning og underretter udstedelsesmyndigheden herom ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 11

Fortrolighed

1. Under fuldbyrde af en afgørelse om indefrysning tager udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdeelsesmyndigheden behørigt hensyn til fortroligheden af den efterforskning, i forbindelse med hvilken afgørelsen om indefrysning blev truffet.
2. Fuldbyrdeelsesmyndigheden sikrer i overensstemmelse med sin nationale ret fortroligheden af de faktiske omstændigheder i og indholdet af afgørelsen om indefrysning, undtagen i det omfang det er nødvendigt for at fuldbyrde afgørelsen om indefrysning. Uden at det berører denne artikels stk. 3, underretter fuldbyrdeelsesmyndigheden, så snart afgørelsen om indefrysning er blevet fuldbyrdet, de berørte personer herom i overensstemmelse med artikel 32.
3. Udstedelsesmyndigheden kan for at beskytte igangværende efterforskning anmode fuldbyrdeelsesmyndigheden om at udsætte underretningen af de berørte personer om fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning i henhold til artikel 32. Så snart det ikke længere er nødvendigt at udsætte underretningen af de berørte personer for at beskytte igangværende efterforskning, underretter udstedelsesmyndigheden fuldbyrdeelsesmyndigheden herom, således at fuldbyrdeelsesmyndigheden kan underrette de berørte personer om fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning i overensstemmelse med artikel 32.
4. Hvis fuldbyrdeelsesmyndigheden ikke kan opfylde kravene om fortrolighed i henhold til nærværende artikel, underretter den omgående udstedelsesmyndigheden og, hvor det er muligt, inden fuldbyrde af afgørelsen om indefrysning.

Artikel 12

Varigheden af afgørelser om indefrysning

1. De formuegoder, der er omfattet af en afgørelse om indefrysning, forbliver indefrosset i fuldbyrdeelsesstaten, indtil den kompetente myndighed i den pågældende stat har svaret endeligt på en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 14, eller indtil udstedelsesmyndigheden har underrettet fuldbyrdeelsesmyndigheden om en afgørelse eller foranstaltning, der indebærer, at afgørelsen ikke kan fuldbyrdes eller skal trækkes tilbage i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1.

2. Fuldbyrelsesmyndigheden kan under hensyntagen til sagens omstændigheder rette en begrundet anmodning til udstedelsesmyndigheden om at begrænse det tidsrum, i hvilket formuegoderne skal være indefrosset. En sådan anmodning fremsendes sammen med eventuelle supplerende relevante oplysninger ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, og under vilkår, der tillader udstedelsesmyndigheden at fastslå ægtheden af anmodningen. Ved behandlingen af en sådan anmodning tager udstedelsesmyndigheden alle interesser i betragtning, herunder fuldbyrelsesmyndighedens. Udstedelsesmyndigheden svarer på anmodningen snarest muligt. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke er indforstået med begrænsningen, underretter den fuldbyrelsesmyndigheden om begrundelsen herfor. I sådanne tilfælde forbliver formuegoderne indefrosset i overensstemmelse med stk. 1. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke svarer senest seks uger fra modtagelsen af anmodningen, er fuldbyrelsesmyndigheden ikke længere forpligtet til at fuldbyrde afgørelsen om indefrysning.

Artikel 13

Umuligt at fuldbyrde en afgørelse om indefrysning

1. Hvis fuldbyrelsesmyndigheden vurderer, at det er umuligt at fuldbyrde en afgørelse om indefrysning, underretter den straks udstedelsesmyndigheden herom.
2. Inden fuldbyrelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med stk. 1, hører den udstedelsesmyndigheden, hvis det er relevant.
3. Et afslag på fuldbyrdelse af en afgørelse om indefrysning i henhold til denne artikel kan kun være berettiget, hvor formuegoderne:
 - a) allerede er konfiskeret
 - b) er forsvundet
 - c) er blevet destrueret
 - d) ikke kan findes på den placering, der er angivet i indefrysningssattesten, eller
 - e) ikke kan findes, fordi deres placering ikke er blevet angivet tilstrækkelig præcist, på trods af de i stk. 2 omhandlede høringer.
4. For så vidt angår de situationer, der er omhandlet i stk. 3, litra b), d) og e), kan fuldbyrelsesmyndigheden, hvor denne senere får oplysninger, der gør det muligt for den at lokalisere formuegoderne, fuldbyrde afgørelsen om indefrysning, uden at der skal fremsendes en ny indefrysningssattest, forudsat at fuldbyrelsesmyndigheden inden fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning har verificeret med udstedelsesmyndigheden, at afgørelsen om indefrysning stadig er gyldig.
5. Uanset stk. 3 er fuldbyrelsesmyndigheden, hvor udstedelsesmyndigheden har angivet, at formuegoder af tilsvarende værdi kan indefryses, ikke forpligtet til at fuldbyrde afgørelsen om indefrysning, hvis en af de omstændigheder, der er nævnt i stk. 3, foreligger, og der ikke er nogen formuegoder af tilsvarende værdi, der kan indefryses.

KAPITEL III

FREMSENDELSE, ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE AF AFGØRELSER OM KONFISKATION

Artikel 14

Fremsendelse af afgørelser om konfiskation

1. En afgørelse om konfiskation fremsendes ved hjælp af en konfiskationsattest. Udstedelsesmyndigheden fremsender konfiskationsattesten, jf. artikel 17, direkte til fuldbyrelsesmyndigheden eller i givet fald til den centrale myndighed omhandlet i artikel 24, stk. 2, ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, under vilkår, der tillader fuldbyrelsesmyndigheden at fastslå ægtheden af konfiskationsattesten.
2. Medlemsstaterne kan afgive en erklæring, hvoraf det fremgår, at udstedelsesmyndigheden, når der fremsendes en konfiskationsattest til dem med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation, skal fremsende den originale afgørelse om konfiskation eller en bekræftet genpart heraf sammen med konfiskationsattesten. Det er dog kun konfiskationsattesten, der skal oversættes i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2.
3. Medlemsstaterne kan afgive den i stk. 2 omhandlede erklæring forud for datoen for denne forordnings anvendelse eller på et senere tidspunkt. Medlemsstaterne kan til enhver tid trække en sådan erklæring tilbage. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, når de afgiver en sådan erklæring eller trækker en sådan erklæring tilbage. Kommissionen stiller sådanne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for EJN.
4. Vedrører afgørelsen om konfiskation et pengebeløb, skal udstedelsesmyndigheden, hvor den har rimelig grund til at antage, at den person, mod hvem afgørelsen om konfiskation er truffet, ejer formuegoder eller har en indkomst i en medlemsstat, fremsende konfiskationsattesten til den medlemsstat.

5. Vedrører afgørelsen om konfiskation specifikke formuegoder, fremsender udstedelsesmyndigheden, hvor den har rimelig grund til at antage, at sådanne formuegoder befinder sig i en medlemsstat, konfiskationsattesten til denne medlemsstat.
6. Udstedelsesmyndigheden underretter fuldbyrdelsesmyndigheden, hvis den har kendskab til nogen berørte personer. Udstedelsesmyndigheden giver efter anmodning også fuldbyrdelsesmyndigheden alle oplysninger, der er relevante for ethvert krav, som sådanne berørte personer kan have i forhold til formuegoderne, herunder oplysninger der identificerer disse personer.
7. Hvis den kompetente fuldbyrdelsesmyndigheds identitet er ukendt for udstedelsesmyndigheden, trods de oplysninger, der er gjort tilgængelige i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3, foretager udstedelsesmyndigheden alle nødvendige forespørgsler, herunder gennem kontaktpunkterne i EJN, med henblik på at fastslå, hvilken myndighed der er kompetent til at anerkende og fuldbyrde afgørelsen om konfiskation.
8. Når den myndighed i fuldbyrdelsesstaten, som modtager en konfiskationsattest, ikke har kompetence til at anerkende afgørelsen om konfiskation eller træffe de fornødne foranstaltninger til at fuldbyrde den, fremsender denne myndighed omgående konfiskationsattesten til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i sin medlemsstat og underretter udstedelsesmyndigheden herom.

Artikel 15

Fremsendelse af en afgørelse om konfiskation til én eller flere fuldbyrdelsesstater

1. En konfiskationsattest fremsendes i medfør af artikel 14 kun til én fuldbyrdelsesstat ad gangen, medmindre denne artikels stk. 2 eller 3 finder anvendelse.
2. Hvor en afgørelse om konfiskation vedrører specifikke formuegoder, kan konfiskationsattesten fremsendes til mere end én fuldbyrdelsesstat på samme tid, hvis:
 - a) udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at antage, at forskellige formuegoder, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, befinder sig i forskellige fuldbyrdelsesstater, eller
 - b) konfiskationen af et specifikt formuegode, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation, ville kræve tiltag i mere end én fuldbyrdelsesstat.
3. Hvor en afgørelse om konfiskation vedrører et pengebeløb, kan konfiskationsattesten fremsendes til mere end én fuldbyrdelsesstat på samme tid, såfremt udstedelsesmyndigheden vurderer, at der er et specifikt behov herfor, navnlig hvis:
 - a) de pågældende formuegoder ikke er blevet indefrosset i henhold til denne forordning, eller
 - b) den skønnede værdi af de formuegoder, der kan konfiskeres i udstedelsesstaten og i en hvilken som helst enkelt fuldbyrdelsesstat, sandsynligvis ikke er tilstrækkelig til konfiskation af det fulde beløb, der er omfattet af afgørelsen om konfiskation.

Artikel 16

Følgerne af fremsendelse af en afgørelse om konfiskation

1. Fremsendelse af en afgørelse om konfiskation i overensstemmelse med artikel 14 og 15 begrænser ikke udstedelsesstatens ret til at fuldbyrde afgørelsen.
2. Det samlede beløb, der opnås ved fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation vedrørende et pengebeløb, må ikke overstige det maksimale beløb, der er angivet i afgørelsen, uanset om denne afgørelse blev fremsendt til én eller til flere fuldbyrdelsesstater.
3. Udstedelsesmyndigheden underretter omgående fuldbyrdelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, hvis:
 - a) den vurderer, at der er risiko for, at der sker konfiskation ud over det maksimale beløb, navnlig på grundlag af oplysninger modtaget fra fuldbyrdelsesmyndigheden i medfør af artikel 21, stk. 1, litra b)
 - b) hele afgørelsen om konfiskation eller dele heraf er blevet fuldbyrdet i udstedelsesstaten eller i en anden fuldbyrdelsesstat, i hvilket tilfælde den angiver det beløb, for hvilket afgørelsen om konfiskation endnu ikke er fuldbyrdet, eller
 - c) en myndighed i udstedelsesstaten efter fremsendelse af en konfiskationsattest i overensstemmelse med artikel 14 modtager et pengebeløb, som er betalt i forbindelse med afgørelsen om konfiskation.

Når første afsnit, litra a), finder anvendelse, underretter udstedelsesmyndigheden så hurtigt som muligt fuldbyrdelsesmyndigheden, når den i nævnte litra omhandlede risiko ikke længere er til stede.

Artikel 17

Standardkonfiskationsattest

1. Med henblik på at fremsende en afgørelse om konfiskation udfylder udstedelsesmyndigheden konfiskationsattesten i bilag II, underskriver den og attesterer dens indhold som værende nøjagtigt og korrekt.
2. Udstedelsesmyndigheden forsyner fuldbyrdelsesmyndigheden med en oversættelse af konfiskationsattesten på et af fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller på et andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten accepterer i overensstemmelse med stk. 3.
3. Enhver medlemsstat kan til enhver tid afgive en erklæring til Kommissionen om, at den vil acceptere oversættelser af konfiskationsattester på et eller flere af Unionens andre officielle sprog end den pågældende medlemsstats officielle sprog. Kommissionen gør erklæringerne tilgængelige for alle medlemsstater og for EJN.

Artikel 18

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden anerkender en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 14, og træffer de foranstaltninger, der er nødvendige med henblik på dens fuldbyrdelse, på samme måde som for en national afgørelse om konfiskation truffet af en myndighed i fuldbyrdelsesstaten, medmindre fuldbyrdelsesmyndigheden påberåber sig en af de i artikel 19 nævnte grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse eller en af de i artikel 21 nævnte grunde til at udsætte fuldbyrdelsen.
2. Såfremt en afgørelse om konfiskation vedrører et specifikt formuegode, kan udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden, hvis der er hjemmel hertil i udstedelsesstatens ret, aftale, at konfiskation i fuldbyrdelsesstaten kan ske ved konfiskation af et pengebeløb, der svarer til værdien af de formuegoder, der skulle have været konfiskeret.
3. Såfremt en afgørelse om konfiskation vedrører et pengebeløb, og fuldbyrdelsesmyndigheden ikke er i stand til at opnå betaling af dette beløb, fuldbyrder den afgørelsen om konfiskation i overensstemmelse med stk. 1 på et hvilket som helst formuegode, der er tilgængeligt til dette formål. Fuldbyrdesmyndigheden omregner om nødvendigt det pengebeløb, der skal konfiskeres, til fuldbyrdelsesstatens valuta til den eurokurs, der dagligt offentliggøres i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*, for den dato, hvor afgørelsen om konfiskation blev truffet.
4. Enhver del af det pengebeløb, der inddrives i henhold til afgørelsen om konfiskation i en anden stat end fuldbyrdelsesstaten, fratrækkes i fuldt omfang det beløb, der skal konfiskeres i fuldbyrdelsesstaten.
5. Hvor udstedelsesmyndigheden har truffet en afgørelse om konfiskation, men ikke har truffet nogen afgørelse om indefrysning, kan fuldbyrdelsesmyndigheden som del af de foranstaltninger, der fremgår af stk. 1, beslutte at indefryse de pågældende formuegoder i overensstemmelse med sin nationale ret med henblik på efterfølgende fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation. I sådanne tilfælde underretter fuldbyrdelsesmyndigheden straks udstedelsesmyndigheden herom og om muligt forud for indefrysning af de pågældende formuegoder.
6. Så snart fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation er afsluttet, underretter fuldbyrdelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, om resultaterne af fuldbyrdelsen.

Artikel 19

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden kan kun beslutte ikke at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse om konfiskation, hvor:
 - a) fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation vil være i modstrid med *ne bis in idem*-princippet
 - b) der ifølge fuldbyrdelsesstatens ret foreligger privilegier eller immuniteter, der ville forhindre konfiskation af de pågældende formuegoder, eller der er regler om fastlæggelse eller begrænsning af strafferetligt ansvar, der vedrører pressefrihed eller ytringsfrihed i andre medier, som forhindrer fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation
 - c) konfiskationsattesten er ufuldstændig eller åbenbart ukorrekt og ikke er udfyldt efter den i stk. 2 omhandlede høring

- d) afgørelsen om konfiskation vedrører en strafbar handling, der helt eller delvist er begået uden for udstedelsesstatens område og helt eller delvist på fuldbyrdesstatens område, og den adfærd, for hvilken afgørelsen om konfiskation er truffet, ikke udgør en strafbar handling i henhold til fuldbyrdesstatens ret
- e) berørte personers rettigheder ville i henhold til fuldbyrdesstatens ret gøre det umuligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, herunder hvor denne umulighed er en følge af anvendelsen af retsmidler i overensstemmelse med artikel 33
- f) i de tilfælde, der henhører under artikel 3, stk. 2, den adfærd, i relation til hvilken afgørelsen om konfiskation blev truffet, ikke udgør en strafbar handling i henhold til fuldbyrdesstatens ret; i sager, der omhandler skatter eller afgifter eller regler for told eller valutahandel kan anerkendelse eller fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdesstatens ret ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme type bestemmelser om skatter og afgifter eller samme type regler for told og valutahandel som udstedelsesstatens ret
- g) den person, mod hvem afgørelsen om konfiskation blev truffet, ifølge konfiskationsattesten ikke personligt var til stede ved den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation i forbindelse med endelig domfældelse, medmindre det fremgår af konfiskationsattesten, at den pågældende i overensstemmelse med yderligere procedurekrav, som er fastsat i udstedelsesstatens ret,
- i) rettidigt blev indkaldt personligt og derved underrettet om den berammede dato og det berammede sted for den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, eller rent faktisk ad anden vej modtog officielle oplysninger om den berammede dato og det berammede sted for retssagen, på en sådan måde at det entydigt kunne fastslås, at den pågældende var bekendt med den berammede retssag og rettidigt blev underrettet om, at der kunne træffes en sådan afgørelse om konfiskation, hvis den pågældende ikke mødte op ved retssagen
- ii) var klar over, at en retssag var berammet, havde givet mandat til en advokat, som enten af den pågældende selv eller af staten var udpeget til at repræsentere den pågældende person under retssagen, og denne advokat rent faktisk forestod dennes forsvar, eller
- iii) efter at have fået afgørelsen om konfiskation forkyndt og udtrykkeligt være blevet underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor personen ville have ret til at deltage, og som ville give mulighed for, at sagens realiteter, herunder nyt bevismateriale, blev taget op igen, og som kunne føre til, at den oprindelige afgørelse om konfiskation blev ændret, udtrykkeligt har erklæret, at vedkommende ikke anfægtede afgørelsen om konfiskation eller ikke har anmodet om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende tidsfrist
- h) der i ekstraordinære situationer på grundlag af specifikt og objektivt bevismateriale er vægtige grunde til at antage, at fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation under sagens særlige omstændigheder vil medføre en åbenbar tilsidesættelse af en relevant grundlæggende rettighed som fastsat i chartret, navnlig retten til effektive retsmidler, retten til en upartisk domstol og retten til et forsvar.
2. I alle de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, skal fuldbyrdesmyndigheden, inden den beslutter ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, hvad enten det er helt eller delvist, ved hjælp af ethvert passende middel høre udstedelsesmyndigheden og, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode udstedelsesmyndigheden om straks at forelægge eventuelle nødvendige oplysninger.
3. Enhver afgørelse om ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelsen om konfiskation træffes straks og meddeles omgående udstedelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 20

Tidsfrister for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om konfiskation

1. Fuldbyrdesmyndigheden træffer straks og senest 45 dage efter, at fuldbyrdesmyndigheden har modtaget konfiskationsattesten, afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation, jf. dog stk. 4.
2. Fuldbyrdesmyndigheden underretter straks og ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, udstedelsesmyndigheden om sin afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.
3. Medmindre der foreligger grunde til udsættelse i henhold til artikel 21, træffer fuldbyrdesmyndigheden de konkrete foranstaltninger, der er nødvendige for at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, straks og mindst med samme hurtighed og prioritet som i en tilsvarende national sag.
4. Hvis det i et specifikt tilfælde ikke er muligt at overholde tidsfristen i stk. 1, underretter fuldbyrdesmyndigheden straks ved hjælp af et hvilket som helst middel udstedelsesmyndigheden herom med angivelse af grundene til, hvorfor det ikke var muligt at overholde denne tidsfrist, og hører udstedelsesmyndigheden om en hensigtsmæssig plan for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

5. Udløbet af tidsfristen i stk. 1 fritager ikke fuldbyrdelsesmyndigheden for pligten til straks at træffe afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation og fuldbyrde denne afgørelse.

Artikel 21

Udsættelse af fuldbyrdelsen af afgørelser om konfiskation

1. Fuldbyrdelsesmyndigheden kan udsætte anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 14, hvor:

- a) dens fuldbyrdelse kan skade en igangværende strafferetlig efterforskning, i hvilket tilfælde fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation kan udsættes til et tidspunkt, som fuldbyrdelsesmyndigheden anser for rimeligt
- b) den i forbindelse med en afgørelse om konfiskation af et pengebeløb skønner, at der er risiko for, at det samlede beløb, der opnås ved fuldbyrdelsen af nævnte afgørelse om konfiskation, i betydelig grad kunne overstige det beløb, der er anført i afgørelsen om konfiskation, fordi denne fuldbyrdes samtidigt i mere end én medlemsstat
- c) formuegoderne allerede er omfattet af en igangværende konfiskationssag i fuldbyrdelsesstaten eller
- d) et retsmiddel som omhandlet i artikel 33 er påberåbt.

2. Så længe fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation er udsat, træffer den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten uanset artikel 18, stk. 5, enhver foranstaltning, som den ville træffe i en tilsvarende nationalt sag, for at undgå, at formuegoderne ikke længere er tilgængelige med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation.

3. Fuldbyrdelsesmyndigheden aflægger straks og ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, rapport til udstedelsesmyndigheden om udsættelsen af fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation med nærmere angivelse af grundene til udsættelsen og om muligt udsættelsens forventede varighed.

4. Så snart grundene til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation og underretter udstedelsesmyndigheden herom ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 22

Umuligt at fuldbyrde en afgørelse om konfiskation

1. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden vurderer, at det er umuligt at fuldbyrde en afgørelse om konfiskation, underretter den straks udstedelsesmyndigheden herom.

2. Inden fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med stk. 1, hører den, hvis det er relevant, udstedelsesmyndigheden, idet den også tager hensyn til mulighederne i artikel 18, stk. 2 eller 3.

3. Et afslag på fuldbyrdelse af en afgørelse om konfiskation i henhold til nærværende artikel kan kun være berettiget, hvor formuegoderne:

- a) allerede er konfiskeret
- b) er forsvundet
- c) er blevet destrueret
- d) ikke kan findes på den placering, der er angivet i konfiskationsattesten, eller
- e) ikke kan findes, fordi deres placering ikke er blevet angivet tilstrækkelig præcist, på trods af de i stk. 2 omhandlede høringer.

4. For så vidt angår de situationer, der er omhandlet i stk. 3, litra b), d) og e), kan fuldbyrdelsesmyndigheden, hvor den senere får oplysninger, der gør det muligt for den at lokalisere formuegoderne, fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, uden at der skal fremsendes en ny konfiskationsattest, forudsat at fuldbyrdelsesmyndigheden inden fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation har verificeret med udstedelsesmyndigheden, at afgørelsen om konfiskation stadig er gyldig.

5. Uanset stk. 3 er fuldbyrdelsesmyndigheden, hvor udstedelsesmyndigheden har angivet, at formuegoder af tilsvarende værdi kan konfiskeres, ikke forpligtet til at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation, hvis en af de omstændigheder, der er nævnt i stk. 3, foreligger, og der ikke er nogen formuegoder af tilsvarende værdi, der kan konfiskeres.

KAPITEL IV

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 23

Den ret, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Fuldbyrdelsesstatens ret finder anvendelse på fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation, og denne stats myndigheder har enekompetence til at fastsætte fuldbyrdelsesprocedurerne og alle foranstaltninger i forbindelse hermed.
2. En afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation truffet mod en juridisk person fuldbyrdes, selv om fuldbyrdelsesstaten ikke anerkender princippet om juridiske personers strafferetlige ansvar.
3. Uanset artikel 18, stk. 2 og 3, kan fuldbyrdelsesstaten ikke pålægge alternative foranstaltninger til afgørelsen om indefrysning fremsendt i henhold til artikel 4 eller afgørelsen om konfiskation fremsendt i henhold til artikel 14 uden udstedelsesstatens samtykke.

Artikel 24

Underretning af de kompetente myndigheder

1. Senest den 19. december 2020 underretter hver medlemsstat Kommissionen om, hvilken eller hvilke myndigheder som defineret i artikel 2, nr. 8) og 9), der er kompetente i henhold til dens ret, i de tilfælde hvor denne medlemsstat er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdelsesstat.
2. Hver medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt på grund af opbygningen af dens interne retssystem, udpege en eller flere centrale myndigheder som ansvarlige for den administrative fremsendelse og modtagelse af indefrysningssattester og konfiskationssattester samt til at bistå dens kompetente myndigheder. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om samtlige sådanne myndigheder, som den således udpeger.
3. Kommissionen stiller de i henhold til denne artikel modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for EJN.

Artikel 25

Kommunikation

1. Om nødvendigt hører udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden straks hinanden med henblik på at sikre effektiv anvendelse af denne forordning under anvendelse af ethvert passende kommunikationsmiddel.
2. Al kommunikation, herunder vedrørende afhjælpning af problemer med fremsendelsen eller autentificeringen af et dokument, der er nødvendigt for fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation, foregår direkte mellem udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden, og hvor medlemsstaten har udpeget en central myndighed i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2, med deltagelse af denne centrale myndighed, hvis det er relevant.

Artikel 26

Konkurrerende afgørelser

1. Hvis fuldbyrdelsesmyndigheden modtager to eller flere afgørelser om indefrysning eller afgørelser om konfiskation fra forskellige medlemsstater truffet mod samme person, og denne person ikke har tilstrækkelige formuegoder i fuldbyrdelsesstaten til at imødekomme alle afgørelser, eller hvis fuldbyrdelsesmyndigheden modtager to eller flere afgørelser om indefrysning eller afgørelser om konfiskation vedrørende samme specifikke formuegode, afgør fuldbyrdelsesmyndigheden, hvilken af afgørelserne der skal fuldbyrdes i overensstemmelse med fuldbyrdelsesstatens ret, uden at det berører muligheden for at udsætte fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation i overensstemmelse med artikel 21.
2. Fuldbyrdelsesmyndigheden prioriterer om muligt ofrenes interesser, når den træffer sin afgørelse. Den tager også alle andre relevante omstændigheder i betragtning, herunder følgende:
 - a) om aktiverne allerede er indefrosne
 - b) datoerne for de respektive afgørelser og deres fremsendelsesdato

- c) den pågældende strafbare handlings alvor og
- d) det sted, hvor den strafbare handling blev begået.

Artikel 27

Afbrydelse af fuldbyrdelsen af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation

1. Hvor afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation ikke længere kan fuldbyrdes eller ikke længere er gyldig, trækker udstedelsesmyndigheden straks afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation tilbage.
2. Udstedelsesmyndigheden underretter omgående fuldbyrdelsesmyndigheden ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, om tilbagekaldelse af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation og om enhver afgørelse eller foranstaltning, der medfører, at en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation trækkes tilbage.
3. Fuldbyrdelsesmyndigheden afbryder fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation, i det omfang fuldbyrdelsen endnu ikke er afsluttet, så snart den er blevet underrettet af udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med stk. 2. Fuldbyrdelsesmyndigheden sender uden unødigt forsinkelse og ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor, en bekræftelse på afbrydelsen til udstedelsesstaten.

Artikel 28

Forvaltning af og disponering over indefrosne og konfiskerede formuegoder

1. Forvaltning af indefrosne og konfiskerede formuegoder er underlagt fuldbyrdelsesstatens ret.
2. Fuldbyrdelsesstaten forvalter de indefrosne eller konfiskerede formuegoder med henblik på at forhindre, at de mister værdi. Med henblik herpå skal fuldbyrdelsesstaten under hensyntagen til artikel 10 i direktiv 2014/42/EU have mulighed for at sælge eller overføre indefrosne formuegoder.
3. Indefrosne formuegoder og penge, der stammer fra salg af sådanne formuegoder i overensstemmelse med stk. 2, forbliver i fuldbyrdelsesstaten, indtil en konfiskationsattest er blevet fremsendt og afgørelsen om konfiskation fuldbyrdet, uden at dette berører muligheden for at tilbagelevere formuegoder i henhold til artikel 29.
4. Fuldbyrdelsesstaten er ikke forpligtet til at sælge eller tilbagelevere specifikke formuegoder, der er omfattet af en afgørelse om konfiskation, hvor disse specifikke formuegoder har karakter af kulturgoder som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU ⁽¹⁾. Denne forordning berører ikke forpligtelsen til at tilbagelevere kulturgoder i henhold til nævnte direktiv.

Artikel 29

Tilbagelevering af indefrosne formuegoder til ofret

1. Hvor udstedelsesmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med sin nationale ret har truffet en afgørelse om tilbagelevering af indefrosne formuegoder til ofret, anfører udstedelsesmyndigheden oplysninger om denne afgørelse i indefrysningensattesten eller underretter fuldbyrdelsesmyndigheden om denne afgørelse på et senere tidspunkt.
2. Hvor en fuldbyrdelsesmyndighed er blevet underrettet om en afgørelse om tilbagelevering af indefrosne formuegoder til ofret som omhandlet i stk. 1, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende formuegoder, hvis disse er blevet indefrosset, hurtigst muligt efter indefrysning tilbageleveres til ofret i overensstemmelse med fuldbyrdelsesstatens procesregler, om nødvendigt via udstedelsesstaten, forudsat at:
 - a) ofrets ejerskab over formuegoderne ikke er anfægtet
 - b) formuegoderne ikke er påkrævede som bevismateriale i straffesager i fuldbyrdelsesstaten og
 - c) de berørte personers rettigheder ikke berøres negativt.

Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden, hvis formuegoder overføres direkte til ofret.

3. Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden finder, at betingelserne i stk. 2 ikke er opfyldt, hører den straks og ved hjælp af ethvert passende middel udstedelsesmyndigheden med henblik på at finde en løsning. Hvis der ikke kan findes en løsning, kan fuldbyrdelsesmyndigheden beslutte ikke at tilbagelevere de indefrosne formuegoder til ofret.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/60/EU af 15. maj 2014 om tilbagelevering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 1).

*Artikel 30***Disponering over konfiskerede formuegoder eller penge, der stammer fra salg af sådanne formuegoder**

1. Hvor udstedelsesmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med sin nationale ret har truffet en afgørelse om enten tilbagelevering af konfiskerede formuegoder til ofret eller godtgørelse til ofret, anfører udstedelsesmyndigheden oplysninger om denne afgørelse i konfiskationsattesten eller underretter på et senere tidspunkt fuldbyrdelsesmyndigheden om afgørelsen.
2. Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden er blevet underrettet om en afgørelse om tilbagelevering af konfiskerede formuegoder til ofret som omhandlet i stk. 1, træffer den de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de pågældende formuegoder, hvis disse er blevet konfiskeret, hurtigst muligt tilbageleveres til ofret, om nødvendigt via udstedelsesstaten. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden, hvis formuegoder overføres direkte til ofret.
3. Hvor det ikke er muligt for fuldbyrdelsesmyndigheden at tilbagelevere formuegoderne til ofret i overensstemmelse med stk. 2, men der er opnået penge, der stammer fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation af disse formuegoder, overføres et tilsvarende beløb til ofret med henblik på tilbagebetaling, om nødvendigt via udstedelsesstaten. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden, hvis penge overføres direkte til ofret. Der disponeres over eventuelle resterende formuegoder i overensstemmelse med stk. 7.
4. Hvor fuldbyrdelsesmyndigheden er blevet underrettet om en afgørelse om godtgørelse til ofret som omhandlet i stk. 1, og der er opnået penge, der stammer fra fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation, overføres et tilsvarende beløb, i det omfang det ikke overstiger det beløb, der er angivet i attesten, til ofret med henblik på godtgørelse, om nødvendigt via udstedelsesstaten. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter udstedelsesmyndigheden, hvis penge overføres direkte til ofret. Der disponeres over eventuelle resterende formuegoder i overensstemmelse med stk. 7.
5. Hvor der verserer procedurer i udstedelsesstaten om tilbagelevering af formuegoder eller godtgørelse til ofret, underretter udstedelsesmyndigheden fuldbyrdelsesmyndigheden herom. Fuldbyrdelsesstaten undlader at disponere over de konfiskerede formuegoder, indtil oplysningerne om afgørelsen om tilbagelevering af formuegoder eller godtgørelse til ofret er givet fuldbyrdelsesmyndigheden, også i tilfælde hvor afgørelsen om konfiskation allerede er blevet fuldbyrdet.
6. Uden at dette berører stk. 1-5, disponeres der over andre formuegoder end penge, som stammer fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation, i overensstemmelse med følgende regler:
 - a) formuegoderne kan sælges, i hvilket tilfælde der disponeres over provenuet fra salget i overensstemmelse med stk. 7
 - b) formuegoderne kan overføres til udstedelsesstaten, forudsat at udstedelsesmyndigheden, hvor afgørelsen om konfiskation omfatter et pengebeløb, har givet sit samtykke til overførsel af formuegoderne til udstedelsesstaten
 - c) med forbehold af litra d) kan der, hvis det ikke er muligt at anvende litra a) eller b), disponeres over formuegoderne på anden måde i overensstemmelse med fuldbyrdelsesstatens ret, eller
 - d) formuegoderne kan med forbehold af udstedelsesstatens samtykke anvendes i offentlighedens interesse eller til sociale formål i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med dens ret.
7. Medmindre afgørelsen om konfiskation ledsages af en afgørelse om at tilbagelevere formuegoderne til ofret eller godtgøre ofret i overensstemmelse med stk. 1-5, eller medmindre de involverede medlemsstater aftaler andet, disponerer fuldbyrdelsesstaten som følger over de penge, der stammer fra fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation:
 - a) hvis beløbet fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation er lig med eller mindre end 10 000 EUR, tilfalder beløbet fuldbyrdelsesstaten, eller
 - b) hvis beløbet fra fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation er mere end 10 000 EUR, overfører fuldbyrdelsesstaten 50 % af beløbet til udstedelsesstaten.

*Artikel 31***Udgifter**

1. Hver medlemsstat afholder sine egne udgifter i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, uden at det berører bestemmelserne om disponering over konfiskerede formuegoder fastsat i artikel 28.
2. Fuldbyrdelsesmyndigheden kan forelægge udstedelsesmyndigheden et forslag om, at udgifterne deles, hvis det enten før eller efter fuldbyrdelsen af en afgørelse om indfrysning eller afgørelse om konfiskation viser sig, at fuldbyrdelsen af afgørelsen vil medføre store eller ekstraordinære udgifter.

Et sådant forslag ledsages af en detaljeret opdeling af fuldbyrdelsesmyndighedens udgifter. Efter et sådant forslag hører udstedelsesmyndigheden og fuldbyrdelsesmyndigheden hinanden. Eurojust kan lette sådanne høringer, hvor det er relevant.

Høringerne eller i det mindste resultatet heraf skal registreres ved hjælp af ethvert middel, som kan efterlade et skriftligt spor.

Artikel 32

Forpligtelse til at underrette de berørte personer

1. Uden at dette berører artikel 11, underretter fuldbyrdelsesmyndigheden efter fuldbyrdelsen af en afgørelse om indfrysning eller efter afgørelsen om at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om konfiskation så vidt muligt straks de berørte personer, som den er bekendt med, om en sådan fuldbyrdelse og om en sådan afgørelse i overensstemmelse med procedurerne i henhold til sin nationale ret.
2. De oplysninger, der skal gives i overensstemmelse med stk. 1, angiver navnet på den udstedende myndighed og de retsmidler, der er tilgængelige i henhold til fuldbyrdelsesstatens ret. Oplysningerne skal også, i det mindste kortfattet, angive begrundelsen for afgørelsen.
3. Hvis det er relevant, kan fuldbyrdelsesmyndigheden anmode udstedelsesmyndigheden om bistand ved udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 33

Retsmidler i fuldbyrdelsesstaten mod anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om indfrysning eller afgørelse om konfiskation

1. De berørte personer har ret til effektive retsmidler i fuldbyrdelsesstaten mod afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om indfrysning i henhold til artikel 7 og afgørelser om konfiskation i henhold til artikel 18. Retten til et retsmiddel påberåbes ved en domstol i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med dennes ret. For så vidt angår afgørelser om konfiskation kan påberåbelsen af et retsmiddel have opsættende virkning, hvis fuldbyrdelsesstatens ret indeholder bestemmelser herom.
2. Realitetsgrundlaget for afgørelsen om indfrysning eller afgørelsen om konfiskation kan ikke anfægtes ved en domstol i fuldbyrdelsesstaten.
3. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underrettes om ethvert retsmiddel, der påberåbes i overensstemmelse med stk. 1.
4. Denne artikel berører ikke anvendelsen i udstedelsesstaten af garantier og retsmidler i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2014/42/EU.

Artikel 34

Godtgørelse

1. Hvis fuldbyrdelsesstaten i henhold til sin ret er ansvarlig for en skade påført en berørt person som følge af fuldbyrdelsen af en afgørelse om indfrysning fremsendt til den i medfør af artikel 4 eller en afgørelse om konfiskation fremsendt til den i medfør af artikel 14, refunderer udstedelsesstaten fuldbyrdelsesstaten de erstatningsbeløb, der er udbetalt til den berørte person. Hvor udstedelsesstaten kan godtgøre over for fuldbyrdelsesstaten, at skaden eller en del heraf udelukkende skyldtes fuldbyrdelsesstatens adfærd, aftaler udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten dog indbyrdes, hvilke beløb der skal refunderes.
2. Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes regler vedrørende fysiske eller juridiske personers krav om skadeserstatning.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 35

Statistik

1. Medlemsstaterne indsamler regelmæssigt samlede statistikker fra de relevante myndigheder. De bevarer disse statistikker og sender dem hvert år til Kommissionen. Disse statistikker omfatter ud over de oplysninger, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, i direktiv 2014/42/EU, antallet af afgørelser om indfrysning og afgørelser om konfiskation modtaget af en medlemsstat fra andre medlemsstater, der blev anerkendt og fuldbyrdet, og hvis anerkendelse og fuldbyrdelse blev afvist.

2. Hvert år sender medlemsstaterne endvidere følgende statistikker til Kommissionen, såfremt de er tilgængelige på centralt niveau i den pågældende medlemsstat:
- antallet af tilfælde, hvor et offer modtog godtgørelse eller fik tilbageleveret formuegoder opnået ved fuldbyrdelsen af en afgørelse om konfiskation i henhold til denne forordning, og
 - den gennemsnitlige periode, der var nødvendig for fuldbyrdelsen af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation i henhold til denne forordning.

Artikel 36

Ændringer af attesten og formularen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 vedrørende enhver ændring af attesterne i bilag I og II. Sådanne ændringer skal være i overensstemmelse med denne forordning, som ikke berøres heraf.

Artikel 37

Udøvelse af de delegerede beføjelser

- Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
- Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 36, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 19. december 2020.
- Den i artikel 36 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
- Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
- Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
- En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 36 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 38

Rapportering og evaluering

Senest den 20. december 2025 og herefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning, herunder om:

- medlemsstaternes mulighed for at afgive erklæringer og trække dem tilbage i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 14, stk. 2
- samspillet mellem overholdelse af grundlæggende rettigheder og gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation
- anvendelsen af artikel 28, 29 og 30 i forhold til forvaltning af og disponering over indefrosne og konfiskerede formuegoder, tilbagelevering af formuegoder til ofre og godtgørelse til ofre.

Artikel 39

Erstatning

Denne forordning træder i stedet for bestemmelserne i rammeafgørelse 2003/577/RIA for så vidt angår indefrysning af formuegoder mellem de medlemsstater, der er bundet af denne forordning, fra den 19. december 2020.

Denne forordning træder i stedet for rammeafgørelse 2006/783/RIA mellem de medlemsstater, der er bundet af denne forordning, fra den 19. december 2020.

For de medlemsstater, der er bundet af denne forordning, gælder henvisninger til rammeafgørelse 2003/577/RIA for så vidt angår indefrysning af formuegoder og henvisninger til rammeafgørelse 2006/783/RIA som henvisninger til denne forordning.

Artikel 40

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning finder anvendelse på indefrysningssattester og konfiskationsattester, der fremsendes på eller efter den 19. december 2020.
2. Indefrysningssattester og konfiskationsattester fremsendt før den 19. december 2020 er fortsat omfattet af rammeafgørelse 2003/577/RIA og 2006/783/RIA mellem de medlemsstater, der er bundet af denne forordning, indtil den endelige fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation.

Artikel 41

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 19. december 2020.

Artikel 24 finder dog anvendelse fra den 18. december 2018.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. november 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

K. EDTSTADLER

Formand

BILAG I

INDEFRYSNINGSATTEST

AFSNIT A:

Udstedelsesstat:

Udstedelsesmyndighed:

Godkendelsesmyndighed (hvis relevant):

Fuldbyrdesstat:

Fuldbyrdesmyndighed (hvis den kendes):

AFSNIT B: Hastesag og/eller dato for ønsket fuldbyrdelse

1. Angiv den særlige begrundelse for, at det er en hastesag:

- Der er legitime grunde til at antage, at de pågældende formuegoder snarest vil blive flyttet eller destrueret, nemlig:

.....

.....

- Efterforsknings- eller proceduremæssige behov i udstedelsesstaten, nemlig:

.....

.....

2. Fuldbyrdesdato:

- Der anmodes om en bestemt dato, nemlig:

- Der er behov for koordinering mellem de involverede medlemsstater

Begrundelse for anmodningen:

.....

.....

AFSNIT C: Den eller de berørte personer

Identiteten på den eller de personer, mod hvem afgørelsen om indefrysning er truffet, eller på den eller de personer, som ejer de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om indefrysning (hvis mere end én person er berørt, angives oplysningerne for hver person):

1. Identifikationsoplysninger

i) I tilfælde af en eller flere fysiske personer

Navn:

Fornavn(e):

Eventuelle andre relevante navne:

Eventuelt kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det er til rådighed:

Identitetsdokumentets (identitetskort eller pas) type og nummer, hvis det er til rådighed:

.....

Fødselsdato:

Fødested:

Opholdssted og/eller kendt adresse (hvis adressen er ukendt, den sidst kendte adresse):

.....

Sprog, som den berørte person forstår:

Angiv den berørte persons rolle i retssagen:

- person, mod hvem afgørelsen om indefrysning er rettet

- person, som ejer de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om indefrysning

ii) I tilfælde af en eller flere juridiske personer

Navn:

Retlig form:

Eventuel(t) kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

Officielt hjemsted:

Registreringsnummer:

Adresse:

Navn på repræsentant:

Angiv den berørte persons rolle i retssagen:

person, mod hvem afgørelsen om indefrysning er rettet

person, som ejer de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om indefrysning

2. Hvis afgørelsen om indefrysning skal fuldbyrdes på en anden adresse/andre adresser end den ovenstående, angives denne:

.....

3. Tredjeparter, hvis rettigheder over de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om indefrysning, direkte berøres negativt af afgørelsen (identitet og begrundelse):

.....

.....

4. Angiv eventuelle andre oplysninger, som kan bidrage til fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning:

.....

AFSNIT D: Oplysninger om de formuegoder, som afgørelsen vedrører

1. Angiv, om afgørelsen vedrører:

et pengebeløb

et eller flere specifikke formuegoder (rørlige eller urørlige formuegoder, løsøre eller fast ejendom)

formuegoder af tilsvarende værdi (ved værdibaseret konfiskation)

2. Såfremt afgørelsen vedrører et pengebeløb eller formuegoder af tilsvarende værdi som pengebeløbet:

— Beløbet til fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten, skrevet med tal og med bogstaver (angiv valuta):

.....

— Det samlede beløb, der er omfattet af afgørelsen, skrevet med tal og med bogstaver (angiv valuta):

.....

Yderligere oplysninger:

— Grunde til at antage, at den berørte person har formuegoder/indtægt i fuldbyrdelsesstaten:

.....

— Beskrivelse af den berørte persons formuegoder/indtægtskilde (når dette er muligt):

.....

— Nøjagtig placering af den berørte persons formuegoder/indtægtskilde (hvis det ikke kendes, sidst kendte placering):

.....

— Den berørte persons bankkontooplysninger (hvis de kendes):

.....

3. Såfremt afgørelsen vedrører et eller flere specifikke formuegoder eller formuegoder af tilsvarende værdi som sådanne formuegoder:

Begrundelse for fremsendelse af afgørelsen til fuldbyrdelsesstaten:

det eller de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdelsesstaten

det eller de specifikke formuegoder er registreret i fuldbyrdelsesstaten

- udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at antage, at alle eller en del af det eller de specifikke formuegoder, som er omfattet af afgørelsen, befinder sig i fuldbyrdsstaten.

Yderligere oplysninger:

- Grunde til at antage, at det eller de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdsstaten:

.....

- Beskrivelse af formuegodet:

.....

- Formuegodets placering (hvis denne ikke er kendt, sidst kendte placering):

.....

- Andre relevante oplysninger (f.eks. udnævnelse af en judiciel administrator):

.....

AFSNIT E: Begrundelse for afgørelsen om indefrysning

1. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder

Angiv grundene til afgørelsen om indefrysning, herunder:

- kort fremstilling af de faktiske omstændigheder, herunder en beskrivelse af den eller de strafbare handlinger:

.....

- efterforskningens stadie:

.....

- begrundelse for indefrysningen:

.....

- andre relevante oplysninger:

.....

2. Art og retlig klassificering af den eller de strafbare handlinger, i forhold til hvilke(n) afgørelsen om indefrysning blev truffet, samt den eller de relevante retsfor skrifter:

.....

3. Kan den strafbare handling, i forhold til hvilken afgørelsen om indefrysning er truffet, straffes i udstedelsesstaten med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, og fremgår den af nedenstående liste over strafbare handlinger? (sæt kryds i det relevante felt). Hvis afgørelsen om indefrysning vedrører flere strafbare handlinger, angives numrene fra nedenstående liste over strafbare handlinger (svarende til de strafbare handlinger, der er beskrevet i punkt 1 og 2 ovenfor).

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- korruption
- svig, herunder svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som defineret i direktiv (EU) 2017/1371
- hvidvask af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- IT-kriminalitet

- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og truede plantearter og -sorter
- medvirken til ulovlig indrejse og ulovligt ophold
- manddrab eller grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse eller gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet røveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjålne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage

4. Eventuelle andre relevante oplysninger (f.eks. forbindelse mellem formuegoderne og den strafbare handling):

.....

AFSNIT F: Afgørelsens fortrolighed og/eller anmodning om bestemte formaliteter

Behov for at holde oplysningerne i afgørelsen fortrolige efter fuldbyrdelsen:

.....

Behov for bestemte formaliteter på fuldbyrdelsestidspunktet:

.....

AFSNIT G: Hvis en indefrysningssattest er fremsendt til mere end én fuldbyrdelsesstat, anføres følgende oplysninger:

1. En indefrysningssattest er fremsendt til følgende anden fuldbyrdelsesstat/følgende andre fuldbyrdelsesstater (stat og myndighed):

.....

.....

2. En indefrysningssattest er fremsendt til mere end én fuldbyrdelsesstat med følgende begrundelse:

Hvor afgørelsen om indefrysning vedrører specifikke formuegoder:

Det antages, at forskellige formuegoder, der er omfattet af afgørelsen, befinder sig i forskellige fuldbyrdelsesstater

Indefrysningen af et specifikt formuegode kræver tiltag i mere end én fuldbyrdelsesstat

Hvor afgørelsen om indefrysning vedrører et pengebeløb:

Den skønnede værdi af de formuegoder, der kan indefrysnes i udstedelsesstaten og i en hvilken som helst enkelt fuldbyrdelsesstat, er sandsynligvis ikke tilstrækkelig til indefrysning af det fulde beløb, der er omfattet af afgørelsen

Andre specifikke behov:

.....

3. Værdi af aktiver, hvis den kendes, i hver fuldbyrdende medlemsstat:

.....

4. Når indefrysningen af det eller de specifikke formuegoder kræver tiltag i mere end én fuldbyrdsstat, beskrives de tiltag, der skal træffes i fuldbyrdsstaten:

.....

AFSNIT H: Forbindelse til en tidligere afgørelse om indefrysning og/eller anden eller andre afgørelser eller anmodninger

Angiv, om denne afgørelse om indefrysning vedrører en tidligere afgørelse eller anmodning (f.eks. en afgørelse om indefrysning, en europæisk efterforskningskendelse, en europæisk arrestordre eller gensidig retshjælp). Hvis det er relevant, angives følgende oplysninger, der er relevante for at identificere den tidligere afgørelse eller anmodning:

— Type afgørelse/anmodning:

.....

— Udstedelsesdato:

.....

— Myndighed, som afgørelsen/anmodningen er fremsendt til:

.....

— Udstedelsesmyndighedens referencenummer:

.....

— Fuldbyrdsmyndighedens/-myndighedernes referencenummer/-numre:

.....

AFSNIT I: Konfiskation

Angiv, om:

denne indefrysningssattest ledsages af en konfiskationsattest udstedt i udstedelsesstaten (konfiskationsattestens referencenummer):

.....

formuegoderne skal forblive indefrosne i fuldbyrdsstaten indtil fremsendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation (forventet dato for indgivelse af konfiskationsattesten, hvis det er muligt):

.....

AFSNIT J: Alternative foranstaltninger

1. Angiv, om udstedelsesstaten tillader, at fuldbyrdsstaten anvender alternative foranstaltninger, hvis det helt eller delvist ikke er muligt at fuldbyrde afgørelsen om indefrysning:

Ja

Nej

2. Hvis ja, angiv, hvilke foranstaltninger der kan anvendes:

.....

AFSNIT K: TILBAGELEVERING AF INDEFROSNE FORMUEGODER

1. Angiv, om der er blevet truffet en afgørelse om tilbagelevering af indefrosne formuegoder til ofret:

Ja

Nej

Hvis ja, angiv følgende om afgørelsen om tilbagelevering af indefrosne formuegoder til ofret:

Den myndighed, der har truffet afgørelsen, (officielt navn):

.....

Dato for afgørelsen:

.....

Afgørelsens referencenummer (hvis det er til rådighed):

Beskrivelse af de formuegoder, der skal tilbageleveres:

Ofrets navn:

Ofrets adresse:

Hvis ofrets ejerskab over formuegoderne anfægtes, gives nærmere oplysninger (hvilke personer anfægter ejerskab, begrundelse osv.):

.....

Hvis de berørte personers rettigheder kan lide skade som følge af tilbageleveringen, gives nærmere oplysninger (de berørte personer, hvilke rettigheder der kan lide skade, begrundelse osv.):

.....

2. Verserer der et krav om tilbagelevering af infrosne formuegoder til ofret i udstedelsesstaten?

Nej

Ja, fuldbyrdelsesmyndigheden vil blive orienteret om resultatet

Udstedelsesmyndigheden underrettes i tilfælde af direkte overførsel til ofret.

AFSNIT L: Retsmidler

Myndighed i udstedelsesstaten, der kan give yderligere oplysninger om procedurerne for anvendelse af retsmidler i udstedelsesstaten og om muligheden for retshjælp, tolkning og oversættelse:

Udstedelsesmyndigheden (se afsnit M)

Godkendelsesmyndigheden (se afsnit N)

Andet:

.....

AFSNIT M: Nærmere oplysninger om udstedelsesmyndigheden

Type udstedelsesmyndighed:

dommer, domstol, offentlig anklager

en anden kompetent myndighed udpeget af udstedelsesstaten

Myndighedens navn:

Kontaktpersonens navn:

Funktion (titel/stilling):

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. nr. (landekode) (områdenummer):

Fax nr. (landekode) (områdenummer):

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med udstedelsesmyndigheden:

Hvis forskellig fra ovenstående, kontaktoplysninger på den person eller de personer, der skal kontaktes for yderligere oplysninger eller med henblik på praktiske ordninger for fuldbyrdelsen af afgørelsen:

Navn/titel/organisation:

Adresse:

E-mail/tlf. nr.:

Udstedelsesmyndighedens og/eller dennes repræsentants underskrift, der attesterer, at indholdet i infrysningssattesten er nøjagtigt og korrekt:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Officielt stempel (hvis et sådant er til rådighed):

AFSNIT N: Nærmere oplysninger om den myndighed, der har godkendt afgørelsen om indefrysning

Angiv den type myndighed, der har godkendt afgørelsen om indefrysning, hvis relevant:

dommer eller domstol

offentlig anklager

Godkendelsesmyndighedens navn:

Kontaktpersonens navn:

Funktion (titel/stilling):

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. nr. (landekode) (områdenummer):

Fax nr. (landekode) (områdenummer):

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med godkendelsesmyndigheden:

Angiv hovedkontaktpunktet for fuldbyrdelsesmyndigheden:

udstedelsesmyndigheden

godkendelsesmyndigheden

Underskrift og oplysninger om godkendelsesmyndigheden og/eller dennes repræsentant:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Officielt stempel (hvis et sådant er til rådighed):

AFSNIT O: Central myndighed

Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af den administrative fremsendelse og modtagelse af indefrysningssattester i udstedelsesstaten, angives:

Den centrale myndigheds navn:

Kontaktpersonens navn:

Funktion (titel/stilling):

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. nr. (landekode) (områdenummer):

Fax nr. (landekode) (områdenummer):

E-mail:

AFSNIT P: Bilag

Angiv eventuelle bilag til attesten:

BILAG II

KONFISKATIONSATTEST

AFSNIT A:

Udstedelsesstat:

Udstedelsesmyndighed:

Fuldbyrdesstat:

Fuldbyrdesmyndighed (hvis den kendes):

AFSNIT B: Afgørelse om konfiskation

1. Domstol, der har truffet afgørelsen om konfiskation (officielt navn):

.....

2. Afgørelsens referencenummer (hvis det kendes):

.....

3. Afgørelsen om konfiskation blev truffet den (dato):

.....

4. Afgørelsen om konfiskation blev endelig den (dato):

.....

AFSNIT C: Den eller de berørte personer

Identiteten på den eller de personer, mod hvem afgørelsen om konfiskation er truffet, eller på den eller de personer, som ejer de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om konfiskation (hvis mere end én person er berørt, angives oplysningerne for hver person):

1. Identifikationsoplysninger

i) I tilfælde af en eller flere fysiske personer

Navn:

Fornavn(e):

Eventuelle andre relevante navne:

Eventuelt kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer, hvis det er til rådighed:

Identitetsdokumentets (ID-kort eller pas) type og nummer, hvis det er til rådighed:

.....

Fødselsdato:

Fødested:

Opholdssted og/eller kendt adresse (hvis adressen ikke er kendt, angives den sidst kendte adresse):

.....

Sprog, som den berørte person forstår:

Angiv den berørte persons rolle i retssagen:

 person, mod hvem afgørelsen om konfiskation er rettet person, som ejer de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om konfiskation

ii) I tilfælde af en eller flere juridiske personer

Navn:

Retlig form:

Eventuel(t) kortform af navnet, almindeligt anvendt forretningsnavn eller firmanavn:

Officielt hjemsted:

Registreringsnummer:

Adresse:

Navn på repræsentant:

Angiv den berørte persons rolle i retssagen:

- person, mod hvem afgørelsen om konfiskation er rettet
 person, som ejer de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om konfiskation

2. Hvis afgørelsen om konfiskation skal fuldbyrdes på en anden adresse end den ovenstående, angives denne:

.....

3. Tredjeparter, hvis rettigheder over de formuegoder, som er omfattet af afgørelsen om indefrysning, direkte berøres negativt af afgørelsen (identitet og begrundelse):

.....

.....

4. Angiv eventuelle andre oplysninger, som kan bidrage til fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation:

.....

AFSNIT D: Oplysninger om de formuegoder, som afgørelsen vedrører

1. Retten har afgjort, at formuegoderne:

- er udbyttet af en strafbar handling eller helt eller delvist svarer til værdien af et sådant udbytte
 er redskaber anvendt i forbindelse med en strafbar handling eller er værdien af sådanne redskaber
 kan konfiskeres ved udstedelsesstatens anvendelse af de beføjelser til konfiskation, som er omfattet af direktiv 2014/42/EU (herunder udvidet konfiskation)
 kan konfiskeres i medfør af eventuelle andre bestemmelser om beføjelser til konfiskation, herunder konfiskation uden endelig domfældelse, i henhold til udstedelsesstatens ret efter en retslig procedure vedrørende en strafbar handling

2. Angiv, om afgørelsen vedrører:

- et pengebeløb
 specifikke formuegoder (rørlige eller urørlige formuegoder, løsøre eller fast ejendom)
 formuegoder af tilsvarende værdi (ved værdibaseret konfiskation)

3. Såfremt afgørelsen vedrører et pengebeløb eller formuegoder af tilsvarende værdi som pengebeløbet:

— Beløbet til fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten, skrevet med tal og med bogstaver (angiv valuta):

.....

— et samlede beløb, der er omfattet af afgørelsen, skrevet med tal og med bogstaver (angiv valuta):

.....

Yderligere oplysninger:

— Grunde til at antage, at den berørte person har formuegoder/indtægt i fuldbyrdelsesstaten:

.....

— Beskrivelse af den berørte persons formuegoder/indtægtskilde (når dette er muligt):

.....

— Nøjagtig placering af den berørte persons formuegoder/indtægtskilde (hvis det ikke kendes, sidst kendte placering):

.....

— Den berørte persons bankkontooplysninger (hvis de kendes):

.....

4. Såfremt afgørelsen vedrører et eller flere specifikke formuegoder eller formuegoder af tilsvarende værdi som sådanne formuegoder:

Begrundelsen for fremsendelsen af afgørelsen til fuldbyrdelsesstaten:

- det eller de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdelsesstaten
- det eller de specifikke formuegoder er registreret i fuldbyrdelsesstaten
- udstedelsesmyndigheden har rimelig grund til at antage, at alle eller en del af det eller de specifikke formuegoder, der er omfattet af afgørelsen, befinder sig i fuldbyrdelsesstaten.

Yderligere oplysninger:

- Grunde til at antage, at det eller de specifikke formuegoder befinder sig i fuldbyrdelsesstaten:

.....

- Beskrivelse af formuegodet

.....

- Formuegodets placering (hvis denne ikke er kendt, sidst kendte placering):

.....

- Andre relevante oplysninger (f.eks. udnævnelse af en judiciel administrator):

.....

5. Oplysninger om omsætning og overførsel af formuegoder

Såfremt afgørelsen vedrører et specifikt formuegode, angives, om det i henhold til udstedelsesstatens ret er muligt, at konfiskationen i fuldbyrdelsesstaten sker ved konfiskation af et pengebeløb svarende til værdien af de formuegoder, der skal konfiskeres:

- Ja
- Nej

AFSNIT E: Afgørelse om indefrysning

Angiv, om:

- afgørelsen om konfiskation ledsages af en afgørelse om indefrysning truffet i udstedelsesstaten (indefrysningssattens referencenummer):
-
- formuegoderne er blevet indefrosset i overensstemmelse med en tidligere afgørelse om indefrysning, der er fremsendt til fuldbyrdelsesstaten
- dato for afgørelsen om indefrysning:
- dato for fremsendelse af afgørelsen om indefrysning:
- den myndighed, den er fremsendt til:
- udstedelsesmyndighedens referencenummer:
- fuldbyrdelsesmyndighedernes referencenummer:

AFSNIT F: Begrundelse for afgørelsen om konfiskation

1. Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og grundene til afgørelsen om konfiskation, herunder en beskrivelse af den eller de strafbare handlinger og andre relevante oplysninger:
-
2. Art og retlig klassificering af den eller de strafbare handlinger, i forhold til hvilke afgørelsen om konfiskation blev truffet, samt den eller de relevante retsfor skrifter:
-

3. Kan den strafbare handling, i forhold til hvilken afgørelsen om konfiskation er truffet, straffes i udstedelsesstaten med en frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år, og fremgår den af nedenstående liste over strafbare handlinger? (sæt kryds i det relevante felt). Hvis afgørelsen om konfiskation vedrører flere strafbare handlinger, angives numrene fra nedenstående liste over strafbare handlinger (svarende til de strafbare handlinger, der er beskrevet i punkt 1 og 2 ovenfor).

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og sprængstoffer
- korruption
- svig, herunder svig og andre strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som defineret i direktiv (EU) 2017/1371
- hvidvask af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- IT-kriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og truede plantearter og -sorter
- medvirken til ulovlig indrejse og ulovligt ophold
- manddrab eller grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, ulovlig frihedsberøvelse eller gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage

4. Andre relevante oplysninger (f.eks. forbindelse mellem formuegoderne og den strafbare handling)

.....

AFSNIT G: Hvis en konfiskationsattest er fremsendt til mere end én fuldbyrdesstat, anføres følgende oplysninger:

1. En konfiskationsattest er fremsendt til følgende anden fuldbyrdesstat/andre fuldbyrdesstater (stat og myndighed):

.....
.....

2. En konfiskationsattest er fremsendt til mere end én fuldbyrdsstat med følgende begrundelse:
Hvor afgørelsen om konfiskation vedrører specifikke formuegoder:
- Det antages, at forskellige formuegoder, der er omfattet af afgørelsen, befinder sig i forskellige fuldbyrdsstater
- Konfiskationen af et specifikt formuegode kræver tiltag i mere end én fuldbyrdsstat
- Hvor afgørelsen om konfiskation vedrører et pengebeløb:
- De berørte formuegoder er ikke blevet indefrosset i henhold til forordning (EU) 2018/1805
- Den skønnede værdi af de formuegoder, der kan konfiskeres i udstedelsesstaten og en hvilken som helst enkelt fuldbyrdsstat, er sandsynligvis ikke tilstrækkelig til konfiskation af det fulde beløb, der er omfattet af afgørelsen
- Andre specifikke behov:
.....
3. Værdi af aktiver, hvis den kendes, i hver fuldbyrdsstat:
.....
.....
4. Når konfiskationen af det eller de specifikke formuegoder kræver tiltag i mere end én fuldbyrdsstat, beskrives de tiltag, der skal træffes i fuldbyrdsstaten:
.....

AFSNIT H: Procedurer, der førte til afgørelsen om konfiskation.

Angiv, om den pågældende person, mod hvem afgørelsen om konfiskation er truffet, mødte personligt op ved retssagen, der førte til afgørelsen om konfiskation i forbindelse med endelig domfældelse:

1. Ja, den pågældende mødte personligt op ved retssagen.
2. Nej, den pågældende mødte ikke personligt op ved retssagen.
3. Nej, der var i overensstemmelse med nationale procesregler ingen retsmøder.
4. Hvis feltet ud for punkt 2 er afkrydset, bekræftes en af følgende muligheder:
- 4.1a. Den pågældende var blevet indkaldt personligt den ... (dag/måned/år) og var dermed blevet underrettet om den berammede dato og det berammede sted for den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, og var blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse om konfiskation, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
- ELLER
- 4.1b. Den pågældende var ikke blevet indkaldt personligt, men var faktisk på anden vis blevet officielt underrettet om den berammede dato og det berammede sted for den retssag, der førte til afgørelsen om konfiskation, på en sådan måde, at det entydigt er fastslået, at vedkommende var bekendt med den berammede retssag og var blevet underrettet om, at der kunne træffes en afgørelse om konfiskation, selv om vedkommende ikke var til stede under retssagen,
- ELLER
- 4.2. Den pågældende var klar over, at en retssag var berammet, havde givet mandat til en advokat, som enten af den pågældende selv eller af staten var udpeget til at forsvare den pågældende person under retssagen, og blev rent faktisk repræsenteret af denne advokat under retssagen
- ELLER
- 4.3. den pågældende fik afgørelsen om konfiskation forkyndt den ... (dag/måned/år) og blev udtrykkeligt underrettet om retten til fornyet prøvelse eller anke, hvor vedkommende ville have ret til at deltage, og som ville give mulighed for, at sagens realiteter, herunder nyt bevismateriale, blev taget op igen og kunne øre til, at den oprindelige afgørelse om konfiskation blev ændret, og
- den pågældende erklærede udtrykkeligt, at vedkommende ikke anfægtede afgørelsen om konfiskation,
- ELLER
- den pågældende anmodede ikke om fornyet prøvelse eller anke inden for den gældende frist.

5. Hvis feltet ud for punkt 4.1b, 4.2 eller 4.3 er afkrydset, oplyses det, hvordan den relevante betingelse er blevet opfyldt:

AFSNIT I: Alternative foranstaltninger, herunder frihedsstraf

1. Angiv, om udstedelsesstaten tillader, at fuldbyrdsstaten anvender alternative foranstaltninger, hvis det ikke helt eller delvist er muligt at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation:

- Ja
 Nej

2. Hvis ja, angives hvilke foranstaltninger der kan anvendes:

- Frihedsstraf (maksimal varighed):

 Samfundstjeneste (eller tilsvarende) (maksimal varighed):

 Andre foranstaltninger (beskrivelse):

AFSNIT J: Afgørelse om tilbagelevering af formuegoder eller godtgørelse til ofret

1. Angiv, hvis relevant:

- En udstedelsesmyndighed eller anden kompetent myndighed i udstedelsesstaten har truffet afgørelse om at godtgøre ofret med eller tilbagelevere til ofret følgende pengebeløb:

 En udstedelsesmyndighed eller anden kompetent myndighed i udstedelsesstaten har truffet afgørelse om at tilbagelevere følgende formuegoder, som ikke er penge, til ofret:

 Der verserer procedurer for tilbagelevering af formuegoder eller godtgørelse til ofret i udstedelsesstaten, og resultatet vil blive meddelt fuldbyrdsmyndigheden

2. Oplysninger om afgørelsen om tilbagelevering af formuegoder eller godtgørelse til ofret:

Myndighed, der traf afgørelsen (officielt navn):
 Dato for afgørelsen:
 Dato, hvor afgørelsen blev endelig:
 Afgørelsens referencenummer (hvis det er til rådighed):
 Beskrivelse af de formuegoder, der skal tilbageleveres:
 Ofrets navn:
 Ofrets adresse:
 Udstedelsesmyndigheden underrettes i tilfælde af direkte overførsel til ofret.

AFSNIT K: Oplysninger om udstedelsesmyndigheden

Myndighedens navn:

Kontaktpersonens navn:

Funktion (titel/stilling):

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. nr. (landekode) (områdenummer):

Fax nr. (landekode) (områdenummer):

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med udstedelsesmyndigheden:

Hvis forskellige fra ovenstående, kontaktoplysninger på den person eller de personer, der skal kontaktes for yderligere oplysninger eller med henblik på praktiske ordninger for fuldbyrdelse af afgørelsen eller overførsel af formuegoderne:

.....
Navn/titel/organisation:

Adresse:

E-mail/tlf. nr.:

Udstedelsesmyndighedens og/eller dennes repræsentants underskrift, der attesterer, at indholdet i konfiskationsattesten er nøjagtigt og korrekt:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Officielt stempel (hvis et sådant er til rådighed):

AFSNIT L: Central myndighed

Såfremt der er udpeget en central myndighed til varetagelse af den administrative fremsendelse og modtagelse af konfiskationsattester i udstedelsesstaten, angiv:

Den centrale myndigheds navn:

Kontaktpersonens navn:

Funktion (titel/stilling):

Sagsnummer:

Adresse:

Tlf. nr. (landekode) (områdenummer):

Fax nr. (landekode) (områdenummer):

E-mail:

AFSNIT M: Udstedelsesstatens betalingsoplysninger

IBAN:

BIC:

Kontohavers navn:

AFSNIT N: Bilag

Angiv eventuelle bilag til attesten: